

COMISIA EUROPEANĂ

Bruxelles, 15.11.2011
COM(2011) 747 final

2011/0361 (COD)

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

{SEC(2011) 1354 final}

{SEC(2011) 1355 final}

EXPUNERE DE MOTIVE

1. CONTEXTUL PROPUNERII

Agențiile de rating de credit sunt participanți importanți la piețele financiare și trebuie să facă obiectul unui cadru juridic adecvat. Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit¹ (regulamentul privind agențiile de rating de credit) a intrat pe deplin în vigoare la 7 decembrie 2010. Acesta impune agențiilor de rating de credit să respecte un cod strict de conduită pentru a reduce eventualele conflicte de interese, a garanta un nivel ridicat al calității și o transparență suficientă pentru ratinguri și pentru procesul stabilirii ratingurilor. Agențiile de rating de credit existente au trebuit să solicite înregistrarea și să se asigure că, până la 7 septembrie 2010, respectă cerințele din regulamentul respectiv.

La 1 iunie 2011, a intrat în vigoare o modificare a regulamentului privind agențiile de rating de credit [Regulamentul (UE) nr. 513/2011], prin care se acordă Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) competențe exclusive în materie de supraveghere a agențiilor de rating de credit înregistrate în UE, pentru a centraliza și simplifica înregistrarea și supravegherea acestora la nivel european².

Deși constituie un progres important, regulamentul existent privind agențiile de rating de credit nu abordează în mod suficient o serie de aspecte legate de activitățile de rating de credit și de utilizarea ratingurilor. Este vorba în special de riscul ca participanții la piețele financiare să acorde o încredere excesivă ratingurilor de credit, de gradul ridicat de concentrare al pieței ratingurilor de credit, de răspunderea civilă a agențiilor de rating de credit față de investitori, de conflictele de interese cu privire la modelul „emitentul plătește” (*issuer-pays*) și de structura de acționariat a agențiilor de rating de credit. Particularitățile ratingurilor suverane, care au devenit evidente în cursul actualei crize a datoriilor suverane, nu sunt nici ele abordate în mod specific în regulamentul actual privind agențiile de rating de credit.

Comisia Europeană a semnalat aceste probleme nerezolvate în comunicarea sa din 2 iunie 2010 („Reglementarea serviciilor financiare în folosul creșterii sustenabile”)³ și într-un document consultativ al serviciilor Comisiei din 5 noiembrie 2010⁴, anunțând necesitatea unei revizuirii specifice a regulamentului privind agențiile de rating de credit, lucru pe care îl realizează prezenta propunere.

La 8 iunie 2011, Parlamentul European a publicat o rezoluție nelegislativă privind agențiile de rating de credit⁵. Raportul susține necesitatea de a consolida cadrul de reglementare aplicabil agențiilor de rating de credit și de a lua măsuri de reducere a riscului legat de încrederea excesivă acordată ratingurilor. Mai exact, Parlamentul European susține, printre altele, consolidarea cerințelor de publicare în cazul ratingurilor suverane, crearea unui indice european de rating, publicarea mai multor informații privind instrumentele financiare

¹ Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit, JO L 302, 17.11.2009.

² Regulamentul (UE) nr. 513/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit, JO L 145, 31.5.2011.

³ COM(2010) 301 final.

⁴ Disponibil la http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2010/cra_en.htm.

⁵ <http://www.europarl.europa.eu/oeil/FindByProcnum.do?lang=en&procnum=INI/2010/2302>.

structurate și asumarea răspunderii civile de către agențiile de rating de credit. Parlamentul European apreciază totodată că este important să se stimuleze concurența și consideră că trebuie să se exploreze și să se analizeze posibilitatea înființării unei Agenții europene de rating de credit independente.

În cadrul unei reuniuni informale a ECOFIN desfășurate în zilele de 30 septembrie și 1 octombrie 2010, Consiliul Uniunii Europene a recunoscut necesitatea de a se face eforturi suplimentare pentru a rezolva o serie de aspecte legate de activitatea de rating de credit, inclusiv riscul acordării unei încrederi excesive ratingurilor de credit și riscul unor conflicte de interese generate de modelul de remunerare al agențiile de rating de credit. Consiliul European din 23 octombrie 2011 a concluzionat că sunt necesare progrese privind reducerea încrederii excesive acordate ratingurilor de credit.

În plus, Comitetul european pentru valori mobiliare și Comitetul bancar european, formate din reprezentanți ai ministerelor de finanțe ale statelor membre, au discutat, în cursul reuniunilor din 9 noiembrie 2010 și 19 septembrie 2011, nevoia de a consolida și mai mult cadrul de reglementare aplicabil agențiilor de rating de credit.

La nivel internațional, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (FSB) a publicat, în octombrie 2010, principii de reducere a încrederii acordate de autorități și de instituțiile financiare ratingurilor stabilite de agențiile de rating de credit⁶. Principiile prevăd eliminarea sau înlocuirea referințelor la astfel de ratinguri din legislație în cazul în care există standarde alternative adecvate de măsurare a bonității și obligarea investitorilor să realizeze propriile evaluări de credit. Aceste principii au fost aprobate în cadrul reuniunii la nivel înalt G20 de la Seul, din noiembrie 2010.

În contextul reformei legislației bancare, Comisia a abordat recent problema încrederii excesive acordate de instituțiile financiare ratingurilor⁷. Comisia a propus introducerea unei reguli prin care băncile și societățile de investiții să fie obligate să evalueze ele înseși riscul de credit al entităților și al instrumentelor financiare în care investesc și să nu se bazeze doar pe ratinguri externe în acest sens. În plus, aceasta a propus o dispoziție similară în proiectul de modificare a directivei privind OPCVM și a directivei privind administratorii fondurilor de investiții alternative⁸, prezentat în același timp cu prezenta propunere de regulament.

⁶ http://www.financialstabilityboard.org/publications/r_101027.pdf.

⁷ Propunerea Comisiei din 20 iulie 2011 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului cu privire la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudencială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții și de modificare a Directivei 2002/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului privind supravegherea suplimentară a instituțiilor de credit, a întreprinderilor de asigurare și a societăților de investiții care aparțin unui conglomerat financiar, COM(2011) 453 final. A se vedea articolul 77 punctul (b).

⁸ Propunerea Comisiei din 15 noiembrie 2011 de directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2009/65/CE de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) și a Directivei 2011/61/UE privind administratorii fondurilor de investiții alternative în ceea ce privește încrederea excesivă acordată ratingurilor de credit, COM (2011) XXX final.

2. REZULTATELE CONSULTĂRILOR CU PĂRȚILE INTERESATE ȘI ALE EVALUĂRILOR IMPACTULUI

În perioada 5 noiembrie 2010 - 7 ianuarie 2011, Comisia Europeană a realizat o consultare publică în cadrul căreia a prezentat diverse opțiuni de rezolvare a problemelor identificate. Comisia a primit de la părțile interesate aproximativ 100 de contribuții, care au fost luate în considerare la elaborarea prezentei propuneri. Un rezumat al răspunsurilor la documentul consultativ este disponibil la:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/agencies/summary-responses-cra-consultation-20110704_en.pdf.

La 6 iulie, serviciile Comisiei au organizat o masă rotundă pentru a obține de la părțile interesate feedback suplimentar cu privire la aceste probleme. Un rezumat al discuțiilor de la masa rotundă este disponibil la:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/docs/agencies/roundtable_en.pdf.

S-a realizat de asemenea o evaluare a impactului prezentei propuneri. Evaluarea este disponibilă la:

http://ec.europa.eu/internal_market/securities/agencies/index_en.htm.

Evaluarea impactului a scos în evidență următoarele probleme:

- obligația, prevăzută în anumite documente legislative, de a utiliza ratinguri de credit externe, utilizarea excesivă de către investitori a ratingurilor externe pentru administrarea internă a riscurilor, strategiile de investiții legate direct de ratinguri, precum și insuficiența informațiilor privind instrumentele financiare structurate au avut ca rezultat acordarea unei încrederi excesive ratingurilor de credit externe, ceea ce a condus la prociclicitate și la „căderi bruște” (*cliff effects*)⁹ pe piețele de capital;
- lipsa de obiectivitate, exhaustivitate și transparență în procesul de stabilire a ratingurilor suverane, împreună cu încrederea excesivă, au făcut ca modificarea ratingurilor datoriiilor suverane să ducă la căderi bruște și la contagiune;
- gradul ridicat de concentrare a pieței ratingurilor de credit, barierele importante care îngreunează intrarea pe piața ratingurilor de credit și lipsa comparabilității ratingurilor fac ca această piață să fie caracterizată de opțiuni limitate și de o concurență redusă;
- utilizatorii ratingurilor care suferă pierderi din cauza unui rating inexact publicat de o agenție de rating de credit care încalcă regulamentul privind agențiile de rating de credit nu dispun de suficiente căi de recurs;
- conflictele de interese generate de modelul „emitentul plătește”, de structura de proprietate și de colaborarea îndelungată cu aceeași agenție de rating de credit pot submina independența agențiilor de rating de credit; și

⁹ „Căderile bruște” (*cliff effects*) sunt variații bruște declanșate de scăderea ratingului sub un anumit prag; astfel, scăderea ratingului unui singur titlu de capital poate avea efecte în cascadă disproporționate.

- procesele și metodologiile de stabilire a ratingurilor de credit nu sunt adecvate.

Obiectivul general al propunerii este de a contribui la reducerea riscurilor pentru stabilitatea financiară și la restabilirea încrederii investitorilor și a altor participanți la piețe în piețele financiare și în calitatea ratingurilor. Au fost analizate diverse opțiuni strategice prin care s-ar putea rezolva problemele identificate și s-ar putea realiza astfel obiectivele specifice corespunzătoare:

- diminuarea „efectelor de căderi bruște” asupra piețelor și instituțiilor financiare prin reducerea încrederii acordate ratingurilor externe;
- reducerea riscurilor legate de efectele de contagiune în caz de modificare a ratingurilor suverane;
- îmbunătățirea situației pieței ratingurilor de credit, caracterizată în prezent de opțiuni limitate și de o concurență redusă, în vederea îmbunătățirii calității ratingurilor;
- asigurarea unor căi de recurs adecvate pentru investitori; în prezent, utilizatorii care suferă pierderi din cauza unui rating de credit acordat de o agenție de rating de credit care încalcă regulamentul privind agențiile de rating de credit nu dispun de suficiente căi de recurs; și
- creșterea calității ratingurilor prin consolidarea independenței agențiilor de rating de credit și promovarea unor metodologii și procese adecvate de stabilire a ratingurilor de credit; În prezent, conflictele de interese generate de modelul „emitentul plătește”, de structura de proprietate și de colaborarea îndelungată cu aceeași agenție de rating de credit pot submina independența agențiilor de rating de credit.

Opțiunile strategice preferate sunt prezentate în secțiunea 3.4 de mai jos și sunt reflectate în prezenta propunere. Este de așteptat ca aceste opțiuni să reducă încrederea excesivă acordată de instituțiile financiare ratingurilor de credit externe prin reducerea importanței ratingurilor externe în cadrul legislației privind serviciile financiare. În plus, publicarea de către emitenți a portofoliilor de active subiacente produselor financiare structurate îi poate ajuta pe investitori să efectueze propria evaluare a riscului de credit în loc să se bazeze doar pe ratinguri externe.

Transparența și calitatea ratingurilor suverane se vor îmbunătăți prin verificarea informațiilor de bază și publicarea întregului raport de cercetare care însoțește ratingul. Comparabilitatea ratingurilor acordate de agenții de rating distincte, facilitată de promovarea de standarde comune pentru scalele de rating și de existența unui indice european de rating (EURIX), ar trebui să ducă la diversificarea ofertei și la optimizarea structurii sectorului de ratinguri. De asemenea, rotația obligatorie a agențiilor de rating de credit nu numai că ar reduce în mod considerabil riscul pe care îl reprezintă pentru independența acestora familiaritatea rezultată dintr-o relație de afaceri de lungă durată dintre o agenție de rating de credit și un emitent, dar ar avea totodată un efect pozitiv semnificativ în sensul îmbunătățirii ofertei în sectorul de ratinguri, oferind mai multe oportunități de afaceri pentru agențiile de rating de mai mici dimensiuni.

În ceea ce privește protecția investitorilor, stabilirea unor căi de recurs împotriva agențiilor de rating de credit ar trebui să le stimuleze în mod semnificativ pe acestea să respecte obligațiile legale și să asigure o calitate ridicată a ratingurilor. Independența ratingurilor va fi îmbunătățită prin introducerea unei cerințe ca emitenții să schimbe periodic agenția de rating

și prin optimizarea cerințelor privind structura de proprietate a agențiilor de rating de credit în vederea asigurării independenței acestora. De asemenea, o agenție de rating nu trebuie să poată furniza concomitent ratinguri solicitate pentru un emitent și pentru produsele sale.

În plus, transparența și calitatea ratingurilor ar fi îmbunătățite prin consolidarea regulilor privind publicarea metodologiilor de stabilire a ratingurilor, prin introducerea unui proces de elaborare și aprobare a metodologiilor de stabilire a ratingurilor, inclusiv cerința ca agențiile de rating de credit să comunice și să justifice motivele pentru modificarea metodologiilor lor de stabilire a ratingurilor, precum și prin obligarea agențiilor de rating de credit să informeze emitenții, cu suficient timp înainte, cu privire la publicarea unui rating.

Din punctul de vedere al costurilor, ar fi anumite costuri suplimentare pentru instituțiile financiare, ca urmare a cerinței de îmbunătățire a administrării interne a riscurilor și a cerinței de utilizare a unor modele interne de rating în scopuri de reglementare, și pentru emitenți, ca urmare a consolidării cerințelor de publicare. Agențiile de rating de credit vor suporta de asemenea costurile recurente implicate de obligația de conformitate, aferente reducerii riscurilor legate de efectele de contagiune asociate ratingurilor suverane. Cu toate acestea, măsurile vizând creșterea concurenței nu ar crește în mod semnificativ costurile suportate de agențiile de rating de credit. Opțiunea strategică legată de răspunderea civilă a agențiilor de rating de credit față de investitori ar genera pentru acestea costuri implicate de obligația de conformitate din cauza necesității de a încheia o asigurare de răspundere civilă sau, dacă asigurarea nu este posibilă, de a constitui o rezervă financiară care să acopere eventualele cereri de despăgubire ale investitorilor. În fine, opțiunile preferate legate de independența agențiilor de rating de credit nu ar trebui să implice niciun fel de costuri semnificative.

3. ELEMENTELE JURIDICE ALE PROPUNERII

3.1. Temeiul juridic

Propunerea se bazează pe articolul 114 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene.

3.2. Subsidiaritate și proporționalitate

Conform principiului subsidiarității [articolul 5 alineatul (3) din TUE], se iau măsuri la nivelul UE numai dacă obiectivele urmărite nu pot fi realizate suficient de bine de statele membre individual și, prin urmare, având în vedere amploarea și efectele măsurilor propuse, obiectivele pot fi realizate mai bine la nivelul UE. Activitatea agențiilor de rating de credit se desfășoară la nivel mondial. Ratingurile acordate de o agenție de rating de credit stabilită într-un stat membru sunt folosite ca referințe de încredere de participanții la piață din toată Uniunea Europeană. Absența unui cadru de reglementare aplicabil agențiilor de rating de credit într-un stat membru sau existența unui cadru reglementar deficient ar putea avea efecte negative asupra participanților la piață și asupra piețelor financiare la nivelul întregii Uniuni. Prin urmare, în vederea protejării investitorilor și a piețelor de eventuale disfuncționalități, sunt necesare reglementări solide aplicabile la scara întregii Uniuni Europene. Prin urmare, orice fel de măsuri suplimentare în domeniul agențiilor de rating de credit pot fi aplicate cel mai bine printr-o intervenție la nivelul UE.

Modificările propuse respectă de asemenea principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 alineatul (4) din TUE. Măsurile nu depășesc ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor. Condițiile de asigurare a independenței agențiilor de rating de credit sunt

consolidate în mod deosebit: emitenții au obligația de a schimba în mod regulat agenția de rating de credit pe care o plătesc pentru a acorda ratinguri de credit și de a numi agenții de rating de credit diferite pentru acordarea de ratinguri de credit vizându-le pe ele și instrumentele lor de datorie. Aceste obligații, deși limitează libertatea comercială, sunt proporționale cu obiectivele urmărite și țin cont de cadrul de reglementare. Acestea se aplică numai în ceea ce privește un serviciu de interes public (ratinguri de credit care pot fi utilizate în scopuri de reglementare), furnizat de anumite instituții reglementate (agenții de rating de credit), în anumite condiții (modelul „emitențul plătește”) și, în cazul rotației, cu titlu temporar. Cu toate acestea, agențiile de rating de credit nu sunt împiedicate să continue să furnizeze servicii de rating de credit pe piață: o agenție de rating de credit căreia i se cere să nu furnizeze servicii de rating de credit unui anumit emitent poate în continuare să furnizeze ratinguri de credit altor emitenți. Într-un context de piață în care regula rotației se aplică sistematic, apar oportunități de afaceri întrucât toți emitenții trebuie să schimbe agenția de rating de credit. De asemenea, agențiile de rating de credit pot oricând să acorde ratinguri de credit nesolicitate vizând același emitent, punându-și astfel în valoare experiența.

Modificările prevăd de asemenea că investitorii și marile agenții de rating de credit sunt limitate în ceea ce privește unele opțiuni în materie de investiții. Se interzice investitorilor care dețin o participație de minimum 5 % într-o agenție de rating de credit să dețină mai mult de 5 % în orice altă agenție de rating de credit. Această restricție este necesară pentru a se garanta că agențiile de rating de credit sunt percepute ca fiind independente, percepție ce ar putea fi afectată dacă aceiași acționari sau membri ar deține participații semnificative în diverse agenții de rating de credit care nu aparțin aceluiași grup de agenții de rating de credit, chiar dacă acești acționari sau membri nu sunt în măsură să exercite o influență dominantă sau un control din punct de vedere juridic. Acest risc este mai ridicat având în vedere că agențiile de rating de credit înregistrate din UE sunt societăți necotate, prin urmare mai puțin transparente. Cu toate acestea, pentru a se asigura că este încă posibilă realizarea de investiții de natură pur economică în agențiile de rating de credit, interdicția de a investi simultan în mai mult de o agenție de rating de credit nu va fi extinsă la investițiile care trec prin organisme de plasament colectiv gestionate de părți terțe care sunt independente de investitor și nu se află sub influența acestuia.

3.3. Respectarea articolelor 290 și 291 din TFUE

La 23 septembrie 2009, Comisia a adoptat propuneri de regulamente pentru înființarea ABE, AEAP0 și AEVMP. Comisia dorește să reamintească aici declarațiile pe care le-a făcut în legătură cu articolele 290 și 291 din TFUE la adoptarea regulamentelor de instituire a autorităților europene de supraveghere: „În ceea ce privește procesul de adoptare a standardelor de reglementare, Comisia subliniază caracterul unic al sectorului serviciilor financiare, rezultând din structura Lamfalussy și recunoscut în mod explicit în declarația nr. 39 anexată la TFUE. Cu toate acestea, Comisia are îndoieli majore în ceea ce privește conformitatea restricțiilor privind rolul său în adoptarea actelor delegate și a măsurilor de punere în aplicare cu articolele 290 și 291 din TFUE.”

3.4. Explicarea propunerii

Articolul 1 din prezenta propunere modifică regulamentul privind agențiile de rating de credit. Trimiterile din următoarele subsecțiuni se referă la articolele modificate sau la articole noi din regulamentul privind agențiile de rating de credit, dacă nu se specifică altfel.

3.4.1. *Extinderea domeniului de aplicare al regulamentului pentru a include perspectivele de rating*

Pe lângă ratingurile de credit, agențiile de rating de credit publică de asemenea „perspective de rating”, care oferă o opinie asupra viitoarei evoluții probabile a unui rating de credit. Propunerea Comisiei extinde domeniul de aplicare al regulilor privind ratingurile de credit pentru a include, atunci când este cazul, și „perspectivele de rating”. Textul modificat prevede în special obligația agențiilor de rating de credit de a face cunoscut momentul în care este de așteptat să intervină o modificare a ratingului de credit [a se vedea anexa I secțiunea D partea II punctul 2 (f)]. Prin urmare, regulamentul privind agențiile de rating de credit este adaptat în mod specific în locuri diferite: articolul 3, articolul 6 alineatul (1), articolul 7 alineatul (5), articolul 8 alineatul (2) și articolul 10 alineatele (1) și (2); în anexa I secțiunea B, punctele 1, 3 și 7; în secțiunea C, punctele 2, 3 și 7; în secțiunea D partea I, punctele 1, 2, 4 și 5; și în secțiunea E partea I, punctul 3. În plus, modificările descrise mai jos sunt de asemenea adaptate, atunci când este cazul, la introducerea conceptului de „perspectivă de rating”.

3.4.2. *Modificări în ceea ce privește utilizarea ratingurilor de credit*

Noul articol 5a introdus în regulamentul privind agențiile de rating de credit prevede obligația anumitor instituții financiare de a-și întocmi propria evaluare a riscului de credit. Acestea trebuie să evite, așadar, să se bazeze exclusiv sau în mod automat pe ratinguri de credit externe pentru evaluarea bonității activelor. Autoritățile competente trebuie să supravegheze caracterul adecvat al proceselor de evaluare a creditului desfășurate de aceste societăți financiare, inclusiv să verifice că societățile financiare nu acordă o încredere excesivă ratingurilor de credit. Această regulă decurge din Principiile Consiliului pentru Stabilitate Financiară pentru reducerea încrederii excesive acordate ratingurilor acordate de agențiile de rating de credit, publicate în octombrie 2010.

De asemenea, în conformitate cu noul articol 5b, AEVMP, ABE și AEAPo nu trebuie să facă referire la ratingurile de credit în orientările, recomandările și proiectele lor de standarde tehnice dacă aceste referiri pot determina autoritățile competente sau participanții la piețele financiare să manifeste o încredere automată în ratingurile de credit. Totodată, autoritățile de supraveghere menționate trebuie să își adapteze în consecință orientările și recomandările existente până la 31 decembrie 2013 cel târziu.

Alte modificări vizează abordarea riscului pe care îl prezintă o încredere excesivă în ratingurile de credit din partea participanților la piețele financiare în ceea ce privește instrumentele financiare structurate, precum și creșterea calității ratingurilor de credit în ceea ce privește acest tip de instrumente:

- Articolul 8a: acest articol nou impune emitentilor (sau inițiatorilor ori sponsorilor) să publice, în permanență, informații specifice cu privire la produsele financiare structurate, în special privind principalele elemente ale portofoliilor de active subiacente pentru produselor financiare structurate, necesare pentru ca investitorii să își întocmească propria evaluare de credit și să evite astfel necesitatea de a se baza pe ratinguri externe. Aceste informații sunt publicate prin intermediul unui site internet centralizat, administrat de AEVMP;
- Articolul 8b: acest articol nou impune emitentilor (sau părților terțe legate de aceștia) care solicită un rating să angajeze două agenții de rating de credit, independente una

de cealaltă, care să acorde în paralel două ratinguri de credit independente cu privire la aceleași instrumente financiare structurate.

În fine, trebuie menționat că Comisia propune în paralel modificări ale Directivei 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM)¹⁰ și ale Directivei 2011/61/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 8 iunie 2011 privind administratorii fondurilor de investiții alternative pentru a se asigura că principiul de a evita acordarea unei încrederi excesive ratingurilor de credit este integrat și în legislația națională de punere în aplicare a directivelor respective.

3.4.3. *Modificări în ceea ce privește independența agențiilor de rating de credit*

Acest grup de modificări stabilește reguli mai stricte referitoare la independență, care vizează soluționarea conflictelor de interese cu privire la modelul „emitentul plătește” și la structura de acționariat a agențiilor de rating de credit:

- Articolul 6a: acest articol nou interzice oricărui membru sau acționar al unei agenții de rating de credit care deține o participație de minimum 5 % să dețină minimum 5 % în cadrul oricărei alte agenții de rating de credit, cu excepția cazului în care agențiile de rating de credit în cauză sunt membre ale aceluiași grup;
- Articolul 6b: acest articol nou introduce o regulă de rotație pentru agențiile de rating de credit angajate de emitent (adică nu se aplică ratingurilor nesolicitate) pentru a acorda un rating fie emitentului însuși, fie instrumentelor de datorie ale acestuia. Agenția de rating de credit nu trebuie să fie angajată pentru o perioadă mai mare de trei ani sau pentru mai mult de un an dacă a acordat ratinguri consecutiv la mai mult de zece instrumente de datorie ale emitentului. Cu toate acestea, dispoziția menționată anterior nu duce la reducerea perioadei de angajare permise la mai puțin de un an. Dacă emitentul solicită mai mult de un rating pentru sine sau pentru instrumentele sale, fie din cauza unei obligații legale, fie în mod voluntar, rotația nu este obligatorie decât pentru una dintre agenții. Durata maximă de angajare a fiecăreia dintre aceste agenții de rating de credit este totuși stabilită la o perioadă de șase ani. Agenția de rating de credit angajată anterior (sau o altă agenție de rating de credit aparținând aceluiași grup sau care are legături de acționariat cu agenția angajată anterior) nu trebuie să fie autorizată să acorde din nou rating aceluiași emitent sau instrumentelor acestuia înainte de trecerea unei perioade de așteptare. Acest articol prevede, de asemenea, că agenția de rating de credit care este înlocuită furnizează agenției de rating de credit care o înlocuiește un dosar de predare cu informațiile relevante;

Se preconizează că această regulă de rotație va reduce în mod semnificativ potențialele conflicte de interese legate de modelul „emitentul plătește”. În plus, Comisia va continua să monitorizeze caracterul adecvat al modelelor de remunerare ale agențiilor de rating de credit și va transmite un raport în acest sens Parlamentului European și Consiliului până la 7 decembrie 2012, în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) din regulament. În acest context, Comisia va lua în considerare

¹⁰ JO L 302, 17.11.2009, p. 32.

posibilitatea de a merge mult mai departe cu soluțiile la această problemă, cum se întâmplă deja în alte jurisdicții, inclusiv în SUA.

Articolul 6b nu se aplică ratingurilor suverane;

- Anexa I secțiunea C punctul 8, în ceea ce privește articolul 7 alineatul (4): regulile privind rotația internă a personalului din cadrul agențiilor de rating de credit au fost adaptate pentru a ține seama de noul articol 6b. Noile reguli prevăd că analiștii principali de rating nu trebuie să fie implicați în activitatea de acordare de rating aceleiași entități timp de mai mult de patru ani, eliminând astfel posibilitatea ca analiștii respectivi să se mute la o altă agenție de rating de credit cu dosarul unui client. Totodată, se prevăd reguli referitoare la reguli interne de rotație în cazul în care o agenție de rating de credit acordă ratinguri nesolicitate sau ratinguri suverane;
- Anexa I secțiunea B punctul 3: regulamentul ar împiedica o agenție de rating de credit să publice ratinguri de credit (sau ar impune agenției de rating de credit respective să facă cunoscut faptul că ratingul de credit ar putea fi influențat) atunci când există conflicte de interese reale sau potențiale create prin implicarea (în plus față de agenția de rating de credit și de personalul acesteia, deja reglementate de norme) unor persoane care dețin mai mult de 10 % din capitalul sau din drepturile de vot ale agenției de rating de credit sau care sunt în măsură, în alt mod, să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit, în anumite situații, cum ar fi investițiile în entitatea căreia i se acordă ratingul, calitatea de membru al organismului de administrație al entității căreia i se acordă ratingul etc;
- Anexa I secțiunea B punctul 4: persoanele care dețin mai mult de 5 % din capitalul sau din drepturile de vot ale agenției pe rating de credit sau care sunt, în alt mod, în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit nu trebuie autorizate să furnizeze consultanță sau servicii de consiliere entității căreia i se acordă un rating cu privire la structura socială sau juridică, la activele, pasivele sau activitățile entității căreia i se acordă un rating.

3.4.4. *Modificări în ceea ce privește publicarea de informații privind metodologiile agențiilor de rating de credit, ratingurile de rating și perspectivele de rating*

Un alt grup de modificări înăsprește regulile privind publicarea de informații referitoare la metodologiile de stabilire a ratingurilor, în vederea promovării unor proceduri adecvate de acordare de ratinguri și, în final, a creșterii calității ratingurilor:

- Articolul 8 alineatul (5a), articolul 8 alineatul (6) litera (aa) și articolul 22a alineatul (3): aceste dispoziții propuse prevăd proceduri pentru elaborarea unor noi metodologii de stabilire a ratingurilor sau pentru modificarea celor existente. Dispozițiile respective prevăd obligația de consultare a părților interesate cu privire la noile metodologii sau la modificările propuse și la justificarea acestora. Agențiile de rating de credit trebuie să prezinte de asemenea AEVMP metodologiile propuse în vederea evaluării conformității lor cu cerințele existente. Noile metodologii pot fi utilizate numai după aprobarea lor de către AEVMP. Regulile prevăd totodată obligația de a publica noile metodologii împreună cu o explicație detaliată;
- Articolul 8 alineatul (7): fiecare agenție de rating de credit va avea obligația de a corecta erorile intervenite în metodologiile lor sau în aplicarea acestora, precum și de

a informa AEVMP, entitățile cărora li se acordă ratinguri și, în general, publicul cu privire la astfel de erori;

- Anexa I secțiunea D partea I punctul 2a: cerința de a furniza orientări cu privire la metodologii și la ipotezele care stau la baza ratingurilor este extinsă de la produsele financiare structurate la toate clasele de active. Orientările furnizate de agențiile de rating de credit trebuie să fie clare și ușor de înțeles.

Sunt consolidate și alte obligații de informare care revin agențiilor de rating de credit:

- Anexa I secțiunea D partea I punctul 3: această dispoziție privește informațiile pe care agențiile de rating de credit trebuie să le furnizeze emitenților cu privire la principalele motive pe care se bazează un rating sau o perspectivă de rating înainte de publicarea ratingului sau a perspectivei de rating, pentru a da posibilitatea entității căreia i se acordă ratingul de a detecta eventualele erori pe care le prezintă acesta. Regula propusă prevede ca agențiile de rating de credit să informeze emitenții în cursul orelor de lucru ale entității căreia i se acordă ratingul și cu cel puțin o zi lucrătoare întregă înainte de publicare. Această regulă se aplică tuturor ratingurilor, solicitate sau nesolicitate, și tuturor perspectivelor de rating;
- Anexa I secțiunea D partea I punctul 6: agențiile de rating de credit trebuie să publice informații despre toate entitățile sau instrumente de datorie care le sunt înaintate pentru evaluare inițială sau rating preliminar. Astfel, noua regulă extinde această obligație dincolo de ratingurile acordate produsele financiare structurate. Această modificare implică eliminarea corespunzătoare a punctului 4 din anexa I secțiunea D partea II.

3.4.5. *Modificări legate de ratingurile suverane*

Sunt consolidate în mod special regulile care se aplică în mod specific ratingurilor suverane (ratingul acordat unui stat, unei autorități regionale sau locale a unui stat ori unui instrument de datorie sau unei obligații financiare al căror emitent este un stat sau o autoritate regională ori locală a unui stat), în vederea îmbunătățirii calității acestor ratinguri:

- Articolul 8 alineatul (5), al doilea paragraf (nou): agențiile de rating de credit trebuie să evalueze ratingurilor suverane mai frecvent: o dată la șase luni în loc de o dată la douăsprezece luni;
- Anexa I secțiunea D: se adaugă o parte nouă, partea III, privind obligații suplimentare referitoare la prezentarea ratingurilor suverane. Agențiile de rating de credit trebuie să publice, în special, un raport complet de cercetare atunci când acordă și modifică ratinguri suverane, în scopul de a crește gradul de transparență și de a simplifica înțelegerea de către utilizatori. Ratingurile suverane trebuie să fie publicate numai după încheierea activității și cu cel puțin o oră înainte de deschiderea locurilor de tranzacționare în UE;
- Anexa I secțiunea E partea III, punctele 3 și 7: sunt consolidate regulile privind publicarea, de către agențiile de rating de credit, a unui raport privind transparența prin adăugarea obligației, pentru agențiile de rating de credit, de a fi transparente în ceea ce privește alocarea personalului pentru acordarea de ratinguri referitoare la diferite clase de active (și anume ratingurile de companii, ratingurile de instrumente

financiare structurate, ratingurile suverane). Agențiile de rating de credit trebuie să furnizeze, de asemenea, date dezagregate referitoare la cifra lor de afaceri, inclusiv date privind comisioanele încasate pe diferite clase de active. Aceste informații trebuie să permită evaluarea măsurii în care agențiile de rating de credit își utilizează resursele pentru acordarea de ratinguri suverane.

3.4.6. *Modificări în ceea ce privește comparabilitatea ratingurilor de credit și comisioanele percepute pentru ratingurile de credit*

Intensificarea concurenței pe piața ratingurilor de credit și îmbunătățirea calității ratingurilor constituie un alt obiectiv al prezentei propuneri. Acest obiectiv este urmărit în special prin următoarele modificări, care promovează comparabilitatea ratingurilor de credit și prevăd o mai mare transparență în privința comisioanelor percepute pentru ratingurile de credit:

- Articolul 11a: acest articol nou prevede obligația agențiilor de rating de credit de a-și comunica ratingurile către AEVMP, fapt care va asigura că toate ratingurile disponibile pentru un instrument de datorie sunt publicate sub forma unui indice european de rating (EURIX), pus la dispoziția investitorilor în mod gratuit;
- Articolul 21 alineatul (4a) acest nou alineat acordă AEVMP competența de a elabora proiecte de standarde tehnice, care trebuie aprobate de Comisie, cu privire la o scală de rating armonizată ce trebuie utilizată de agențiile de rating de credit. Toate ratingurile ar trebui să urmeze aceeași scală, garantându-se că investitorii pot compara mai ușor ratingurile între ele. Această dispoziție ar face EURIX mai util pentru investitori și alte părți interesate;
- Anexa I secțiunea B punctul 3(a): comisioanele percepute de agențiile de rating de credit clienților lor pentru acordarea ratingurilor (și pentru servicii auxiliare) nu trebuie să aibă caracter discriminatoriu (adică trebuie să se bazeze pe costurile reale și pe criteriile referitoare la transparență în ceea ce privește stabilirea prețurilor) și nu trebuie să depindă în niciun fel de circumstanțe (adică nu trebuie să depindă de rezultatul sau efectul activității desfășurate). Această nouă dispoziție vizează, de asemenea, evitarea conflictelor de interese (de exemplu, entitățile cărora li se acordă ratinguri ar putea plăti comisioane mai mari în schimbul unor ratinguri extrem de favorabile);
- Anexa I secțiunea E partea II punctele 2(a) și 2(aa): punctul 2(a) modificat prevede ca agențiile de rating de credit să transmită anual AEVMP o listă cuprinzând comisioanele percepute fiecărui client pentru ratinguri individuale și servicii auxiliare. Transmiterea de informații cu privire la comisioane este completată de noua dispoziție de la punctul 7 din anexa I secțiunea E partea III, prezentată anterior. Noul punct 2(aa) impune agențiilor de rating de credit să aducă de asemenea la cunoștința AEVMP propria politică de prețuri, inclusiv criteriile folosite la stabilirea prețurilor aplicate în privința acordării de ratinguri pentru diferitele clase de active.

În sfârșit, regulamentul propus prevede ca AEVMP să efectueze unele activități de monitorizare cu privire la concentrarea pieței [a se vedea articolul 21 alineatul (5)], iar Comisia să elaboreze un raport privind această chestiune [articolul 39 alineatul (4)].

3.4.7. Modificări privind responsabilitatea civilă a agențiilor de rating de credit față de investitori

Deși prezenta propunere de regulament conține și dispoziții care vizează reducerea riscului unei încrederi excesive în ratingurile de credit externe (a se vedea secțiunea 3.4.2 din prezenta expunere de motive), ratingurile de credit, acordate sau nu în scopuri de reglementare, vor continua să aibă, în viitorul apropiat, un impact asupra deciziilor de investiții. Prin urmare, agențiile de rating de credit au o responsabilitate importantă față de investitori, și anume de a garanta respectarea regulilor din regulamentul privind agențiile de rating de credit. Acest lucru este reflectat în propunerea de articol 35a din regulamentul privind agențiile de rating de credit, conform căruia o agenție de rating de credit va fi ținută răspunzătoare în cazul în care încalcă, intenționat sau prin neglijență gravă, regulamentul privind agențiile de rating de credit, provocând astfel prejudicii unui investitor care s-a bazat pe un rating acordat de agenția de rating de credit respectivă, cu condiția ca încălcarea în cauză să fi afectat ratingul de credit.

3.4.8. Alte modificări

Textul regulamentului este de asemenea adaptat pentru a se clarifica anumite obligații cu privire la agențiile de rating de credit „certificate”, stabilite în țări terțe. Prin urmare, articolul 5 alineatul (8), articolul 11 alineatul (2), articolul 19 alineatul (1) și articolul 21 alineatul (4) litera (e) din regulamentul privind agențiile de rating de credit se modifică în consecință.

Lista încălcărilor stabilită în anexa III și articolul 36a alineatul (2) din regulamentul privind agențiile de rating de credit au fost de asemenea adaptate ca urmare a celorlalte modificări aduse regulamentului.

În vederea alinierii regulamentului privind agențiile de rating de credit cu terminologia din Tratatul de la Lisabona, trimiterile la „Comunitate” se înlocuiesc cu trimiteri la „Uniune”.

3.4.9 Chestiunea privind Agenția europeană de rating

Prezenta propunere nu urmărește crearea unei agenții europene de rating de credit. Astfel cum a solicitat Parlamentul European în raportul său din 8 iunie 2011 privind agențiile de rating de credit, această opțiune a fost examinată în detaliu în evaluarea impactului care însoțește prezenta propunere. În evaluarea impactului s-a concluzionat că, chiar dacă o agenție de rating de credit finanțată din fonduri publice poate avea anumite avantaje, cum ar fi o mai mare diversitate a opiniilor pe piața ratingurilor și crearea unei alternative la modelul „emitentul plătește”, ar fi dificil să se soluționeze problemele referitoare la conflictele de interese și la credibilitatea acestei agenții, în special dacă o astfel de agenție de rating de credit ar acorda ratinguri privind datoria suverană. Cu toate acestea, alți actori nu ar trebui să se simtă în niciun fel descurajați de aceste concluzii să înființeze noi agenții de rating de credit. Comisia va monitoriza în ce măsură intrarea pe piață a unor noi agenții private de rating de credit ar crea o mai mare diversitate.

O serie de măsuri din actuala propunere ar trebui să contribuie la o mai mare diversitate și la o ofertă mai largă în sectorul ratingurilor de credit:

- regula de rotație propusă va impune schimbarea periodică a agențiilor de rating de credit, ceea ce ar trebui să deschidă piața agențiilor de rating de credit pentru agenții noi; și

- propunerea de a interzice marilor agenții de rating de credit să achiziționeze alte agenții de rating pe o perioadă de zece ani.

Comisia analizează de asemenea dacă și în ce măsură ar putea fi folosite fonduri ale Uniunii pentru a promova crearea de rețele de agenții de rating de credit de mai mici dimensiuni, ceea ce ar permite acestora să își pună resursele în comun și ar genera beneficii de scară.

4. IMPLICAȚIILE BUGETARE

Propunerea Comisiei nu are implicații pentru bugetul Uniunii Europene. În special, sarcinile care urmează să fie încredințate AEVMP, astfel cum se menționează în propunere, nu vor implica fonduri suplimentare din partea UE.

De asemenea, trebuie menționat faptul că articolul 19 din regulamentul privind agențiile de rating de credit¹¹ prevede că cheltuielile AEVMP, necesare înregistrării și supravegherii agențiilor de rating de credit în conformitate cu dispozițiile regulamentului, sunt acoperite integral din comisioanele percepute agențiilor de rating de credit.

¹¹ „1. AEVMP aplică agențiilor de rating de credit taxe în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul privind taxele menționat la alineatul
(2). Taxele respective acoperă integral cheltuielile AEVMP necesare înregistrării și supravegherii agențiilor de rating de credit, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 30.”

Propunere de

REGULAMENT AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European²,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară,

întrucât:

- (1) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit³ impune agențiilor de rating de credit obligația de a respecta un anumit cod de conduită în scopul de a reduce eventuale conflicte de interese, de a garanta o calitate ridicată și un grad suficient de transparență ale ratingurilor și ale procesului de acordare de ratinguri. Ca urmare a modificărilor introduse prin Regulamentul (UE) nr. 513/2011 al Parlamentului European și al Consiliului⁴, s-a acordat Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe (AEVMP) competența de a înregistra și de a supraveghea agențiile de rating de credit. Această modificare vine în completarea actualului cadru de reglementare aplicabil agențiilor de rating de credit. Unele dintre problemele abordate (conflicte de interese din cauza modelului „emitentul plătește”, publicarea de informații privind instrumentele financiare structurate) au fost identificate, dar nu au fost pe deplin soluționate prin regulile existente. Actuala criză a datoriilor suverane a pus în evidență necesitatea revizuirii cerințelor referitoare la transparență și la proceduri, în mod special pentru ratingurile suverane.

¹ JO C , , p.

² JO C , , p.

³ JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

⁴ JO L 145, 31.5.2011, p. 30.

- (2) Parlamentul European a publicat, la 8 iunie 2011, o rezoluție privind agențiile de rating de credit, prin care se solicită consolidarea reglementării cu privire la agențiile de rating de credit⁵. În cadrul unei reuniuni informale a ECOFIN desfășurate în zilele de 30 septembrie și 1 octombrie 2010, Consiliul Uniunii Europene a recunoscut necesitatea de a se face eforturi suplimentare pentru a aborda o serie de probleme legate de activitățile de rating de credit, inclusiv riscul acordării unei încrederi excesive ratingurilor de credit și riscul unor conflicte de interese generate de modelul de remunerare al agențiilor de rating. Consiliul European din 23 octombrie 2011 a concluzionat că sunt necesare progrese privind reducerea încrederii excesive acordate ratingurilor de credit.
- (3) La nivel internațional, Consiliul pentru Stabilitate Financiară (FSB) a aprobat, la 20 octombrie 2010, principiile de reducere a încrederii acordate de autorități și de instituțiile financiare ratingurilor publicate de agențiile de rating de credit. Aceste principii au fost aprobate în cadrul reuniunii la nivel înalt G20 de la Seul, din noiembrie 2010.
- (4) Importanța pentru investitori și emitenți a perspectivelor de rating și efectele acestora asupra piețelor sunt comparabile cu importanța și efectele ratingurilor de credit. Prin urmare, toate cerințele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009, care au scopul de a asigura că acțiunile de rating sunt lipsite de conflicte de interese, sunt precise și transparente trebuie să se aplice și perspectivelor de rating. În conformitate cu practica actuală de supraveghere, o serie de cerințe prevăzute de regulamentul respectiv se aplică perspectivelor de rating. Prezentul regulament introduce o definiție a perspectivelor de rating și clarifică ce dispoziții specifice se aplică acestor perspective. În acest mod trebuie să se clarifice regulile și să se asigure securitate juridică. Definiția perspectivelor de rating în conformitate cu prezentul regulament trebuie să cuprindă, de asemenea, opiniile privind direcția probabilă a unui rating de credit pe termen scurt, numite de obicei „credit watches” (avertisment privind posibila modificare a unui rating de credit).
- (5) Agențiile de rating de credit sunt actori majori pe piețele financiare. În consecință, independența și integritatea agențiilor de rating de credit și ale activităților lor de rating de credit au o importanță deosebită pentru garantarea credibilității acestora față de participanții la piață, în special investitori și alți utilizatori ai ratingurilor. Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 prevede că agențiile de rating de credit trebuie să fie înregistrate și supravegheate întrucât serviciile lor au un impact semnificativ asupra interesului public. Ratingurile de credit, spre deosebire de cercetarea pentru investiții, nu sunt simple opinii cu privire la valoarea sau prețul unui instrument financiar sau ale unei obligații financiare. Agențiile de rating de credit nu sunt doar analiști financiari sau consilieri în materie de investiții. Ratingurile de credit au valoare de reglementare pentru investitorii reglementați, cum sunt instituțiile de credit, societățile de asigurări și alți investitori instituționali. Deși în prezent continuă să fie reduse stimulentele pentru acordarea unei încrederi excesive ratingurilor de credit, acestea încă stau la baza alegerilor privind investițiile, în special din cauza asimetriilor informațiilor și în scopuri de eficiență. În acest context, agențiile de rating de credit trebuie să fie independente și percepute ca atare de participanții la piață.

⁵ 2010/2302/INI.

- (6) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 a prevăzut deja o primă serie de măsuri care au abordat chestiunea independenței și a integrității agențiilor de rating de credit și a activităților de rating de credit ale acestora. Obiectivele de a garanta independența agențiilor de rating de credit și de a identifica, a gestiona și, în măsura posibilului, a evita orice conflict de interese care ar putea apărea au stat deja la baza mai multor dispoziții din regulamentul din 2009 menționat. Cu toate că au oferit o bază solidă, regulile în vigoare nu par să fi avut un impact suficient în acest sens. Agențiile de rating de credit nu sunt încă percepute ca fiind actori suficient de independenți. Selectarea și remunerarea unei agenții de rating de credit de entitatea căreia i se acordă un rating (modelul „emitentul plătește”) generează conflicte inerente de interese, insuficient abordate de regulile existente. În cadrul acestui model, există stimulente pentru ca agențiile de rating de credit să acorde emitentului ratinguri favorabile pentru a-și asigura o relație comercială pe termen lung care să garanteze venituri sau pentru a-și crește volumul de muncă și veniturile. De asemenea, relațiile dintre acționarii agențiilor de rating de credit și entitățile cărora le acordă ratinguri pot provoca conflicte de interese care nu sunt abordate îndeajuns prin regulile existente. În consecință, ratingurile de credit acordate în cadrul modelului „emitentul plătește” pot fi percepute mai degrabă ca ratinguri de credit convenabile pentru emitent decât ca ratinguri de credit necesare investitorului. Fără a se aduce atingere concluziilor raportului care urmează să fie prezentat de Comisie cu privire la modelul „emitentul plătește” până în decembrie 2012, în conformitate cu articolul 39 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, este esențial să se consolideze condițiile de independență aplicabile agențiilor de rating de credit, în scopul de a spori gradul de credibilitate a ratingurilor de credit acordate în cadrul modelului „emitentul plătește”.
- (7) Piața ratingurilor de credit arată că, în mod tradițional, între agențiile de rating de credit și entitățile cărora li se acordă ratinguri se stabilesc relații pe termen lung. Acest lucru creează riscul de familiaritate, agenția de rating de credit putând deveni prea atentă la nevoile entității căreia îi acordă un rating. În aceste condiții, imparțialitatea agențiilor de rating de credit ar putea deveni, cu timpul, discutabilă. Într-adevăr, agențiile de rating de credit mandatate și plătite de o întreprindere emitentă sunt stimulate să emită ratinguri excesiv de favorabile cu privire la entitatea căreia îi acordă un rating sau la instrumentele de datorie ale acesteia pentru a menține relația comercială cu acest emitent. Emitenții beneficiază și ei de stimulente care favorizează relațiile durabile pe termen lung, cum ar fi efectul de blocare, adică situația în care un emitent se poate abține de la schimbarea agenției de rating de credit deoarece acest lucru ar putea da naștere unor îndoieli ale investitorilor cu privire la bonitatea emitentului. Această problemă a fost deja identificată în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, care impunea agențiilor de rating de credit să aplice un mecanism de rotație care să asigure schimbări progresive în cadrul echipelor de analiză și al comitetelor de rating de credit, astfel încât independența analiștilor de rating și a persoanelor care aprobă ratingurile de credit să nu fie compromisă. Succesul acestor reguli a depins însă foarte mult de adoptarea, la nivelul agențiilor de rating de credit, a unei soluții interne de reglementare a conduitei acesteia: independența și profesionalismul reale ale angajaților agenției de rating de credit față de interesele comerciale ale agenției de rating de credit înseși. Regulile în cauză nu au fost concepute pentru a garanta într-o măsură suficientă părților terțe că vor fi efectiv reduse sau evitate conflictele de interese ce decurg din relațiile de lungă durată. Este, prin urmare, necesar să se asigure o reacție structurală cu un impact mai mare asupra părților terțe. Acest lucru ar putea fi realizat în mod eficace prin limitarea perioadei în

care o agenție de rating de credit poate furniza neîntrerupt ratinguri de credit cu privire la același emitent sau la instrumentele sale de datorie. Stabilirea unei durate maxime a relației comerciale dintre emitentul cărui i se acordă un rating sau care a emis instrumentele de datorie cărora li se acordă un rating și agenția de rating de credit trebuie să elimine stimulentele pentru acordarea de ratinguri favorabile emitentului respectiv. În plus, prevederea obligației de a aplica o rotație agențiilor de rating de credit ca practică de piață normală și regulată trebuie, de asemenea, să soluționeze în mod eficace problema efectului de blocare (*lock-in*), adică situația în care un emitent se abține de la schimbarea agenției de rating de credit deoarece acest lucru ar da naștere unor îndoieli ale investitorilor cu privire la bonitatea emitentului. În fine, rotația agențiilor de rating de credit trebuie să aibă efecte pozitive asupra pieței de rating, deoarece ar facilita intrarea pe piață a unor agenții noi și ar oferi agențiilor de rating de credit existente posibilitatea de a-și extinde activitatea în domenii noi.

- (8) Rotația regulată a agențiilor de rating de credit care acordă ratinguri de credit cu privire la un emitent sau la instrumentele de datorie ale acestuia trebuie să introducă o mai mare diversitate în procesul de evaluare a bonității emitentului care selectează și plătește agenția de rating de credit respectivă. Pluralitatea și diversitatea opiniilor, a perspectivelor și a metodologiilor aplicate de agențiile de rating de credit trebuie să genereze ratinguri de credit mai variate și, în cele din urmă, să îmbunătățească evaluarea bonității emitenților. Pentru ca această diversitate să aibă efectul așteptat și pentru a se evita o relație de complezență între emitenți și agențiile de rating de credit, durata maximă a relației comerciale dintre agenția de rating de credit și emitentul plătitor trebuie să fie limitată la un nivel care să garanteze perspective periodice noi asupra bonității emitenților. Prin urmare, pare adecvată o perioadă de trei ani, luând în considerare și necesitatea de a asigura o anumită continuitate a ratingurilor de credit. Riscul de conflict de interese crește în cazul în care agenția de rating de credit acordă frecvent ratinguri de credit instrumentelor de datorie ale aceluiași emitent într-o perioadă scurtă de timp. În aceste cazuri, durata maximă a relației comerciale trebuie să fie mai scurtă pentru a garanta rezultate similare. Relația comercială trebuie așadar să înceteze după ce o agenție de rating de credit a acordat ratinguri la zece instrumente de datorie ale aceluiași emitent. Cu toate acestea, pentru a evita impunerea unor constrângeri disproporționate pentru emitenți și agențiile de rating de credit, nu trebuie impusă cerința de a schimba agenția de rating de credit în primele 12 luni ale relației comerciale. Dacă un emitent mandatează mai mult de o agenție de rating de credit, fie pentru că, în calitate de emitent al unor instrumente financiare structurate, este obligat să facă acest lucru, fie în mod voluntar, trebuie să fie suficient ca perioadele stricte de rotație să se aplice numai uneia dintre agențiile de rating de credit. Cu toate acestea, și în acest caz, relația comercială dintre emitent și celelalte agenții de rating de credit nu trebuie să depășească o perioadă de șase ani.
- (9) Regula care prevede obligația existenței unei rotații a agențiilor de rating de credit trebuie să fie aplicată într-o manieră credibilă pentru a fi eficientă. Regula referitoare la rotație nu și-ar atinge obiectivele dacă agenția de rating de credit care este înlocuită ar putea să furnizeze din nou servicii de rating pentru același emitent într-o perioadă de timp prea scurtă. Prin urmare, este important să se prevadă o perioadă adecvată în care agenția de rating de credit respectivă să nu poată fi mandatată de același emitent să furnizeze servicii de rating. Perioada respectivă trebuie să fie suficient de lungă pentru a permite viitoarei agenții de rating de credit să furnizeze efectiv servicii de rating emitentului, pentru a se asigura că emitentul este cu adevărat supus unui nou

control în cadrul unei abordări diferite și pentru a garanta că ratingurile de credit acordate de noua agenție de rating de credit oferă suficientă continuitate. Această perioadă trebuie să fie suficientă pentru ca un emitent să nu se poată baza pe acorduri confortabile încheiate cu doar două agenții de rating de credit care s-ar înlocui reciproc în mod permanent, deoarece acest lucru ar duce la menținerea riscului de familiaritate. Prin urmare, perioada în cursul căreia agenția de rating de credit înlocuită nu trebuie să furnizeze servicii de rating emitentului trebuie stabilită, în general, la patru ani.

- (10) Schimbarea agenției de rating de credit crește în mod inevitabil riscul să se piardă informațiile dobândite de agenția de rating înlocuită cu privire la entitatea căreia i se acordă un rating. Ca urmare, viitoarea agenție de rating de credit trebuie să depună eforturi considerabile pentru a acumula cunoștințele necesare pentru desfășurarea activității sale. Cu toate acestea, este necesar să se asigure o tranziție fără probleme prin stabilirea unei cerințe pentru agenția de rating de credit înlocuită de a transfera informații relevante cu privire la entitatea căreia i se acordă un rating sau la instrumentele acesteia agenției de rating de credit care o înlocuiește.
- (11) Obligația impusă emitenților de a schimba periodic agenția de rating de credit pe care o mandatează să publice ratinguri de credit este proporțională cu obiectivul urmărit. Această cerință se aplică numai anumitor instituții reglementate (agenții de rating de credit înregistrate) care furnizează un serviciu cu impact asupra interesului public (ratinguri de credit care pot fi folosite în scopuri de reglementare) în anumite condiții (modelul „emitentul plătește”). Privilegiul ca propriile servicii să fie recunoscute ca având un rol important în reglementarea pieței serviciilor financiare și acela de a fi autorizat pentru a îndeplini această funcție implică necesitatea de a respecta anumite obligații pentru a garanta independența și percepția acestei independențe în toate situațiile. O agenție de rating de credit care este în imposibilitatea de a furniza servicii de rating de credit unui anumit emitent ar putea în continuare să acorde ratinguri de credit pentru alți emitenți. Într-un context de piață în care regula rotației se aplică tuturor actorilor, apar oportunități de afaceri întrucât toți emitenții trebuie să schimbe agenția de rating de credit. Totodată, agențiile de rating de credit pot oricând să acorde ratinguri de credit nesolicitate vizând același emitent, punându-și astfel în valoare experiența. Ratingurile nesolicitate nu se limitează la modelul „emitentul plătește” și, în consecință, sunt mai puțin afectate de potențialele conflicte de interese. Pentru emitenți, durata maximă a relației comerciale cu o agenție de rating de credit sau regula privind angajarea a mai mult de o agenție de rating de credit constituie, de asemenea, o restricție privind libertatea de a desfășura o activitate comercială. Această restricție este necesară însă din motive de interes public, luând în considerare interferența modelului „emitentul plătește” cu independența necesară agențiilor de rating de credit pentru a garanta ratinguri de credit independente care să poată fi utilizate de investitori în scopuri de reglementare. În același timp, aceste restricții nu depășesc ceea ce este necesar și trebuie să fie văzute mai degrabă ca un element care crește bonitatea emitentului față de alte părți, și, în ultimă instanță, față de piață.
- (12) O caracteristică specifică a ratingurilor suverane este că, în general, nu se aplică modelul „emitentul plătește”. În schimb, majoritatea ratingurilor sunt stabilite ca ratinguri nesolicitate, servind ca bază atât pentru ratingurile solicitate, cât și pentru cele nesolicitate de instituțiile financiare din țara respectivă. Prin urmare, nu este necesar să se impună rotația agențiilor de rating de credit care publică ratinguri suverane.

- (13) Independența unei agenții de rating de credit față de o entitate căreia i se acordă un rating este, de asemenea, afectată de eventuale conflicte de interese între oricare dintre propriii acționari importanți și entitatea căreia i se acordă ratingul: acționarul unei agenții de rating de credit ar putea fi membru al organismului de administrație sau de supraveghere al unei entități căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta. Dispozițiile din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 au abordat acest gen de situații numai în ceea ce privește conflictele de interese datorate analiștilor de rating, persoanelor care aprobă ratingurile de credit sau altor angajați ai agențiilor de rating de credit. Regulamentul nu a abordat însă potențialele conflicte de interese datorate acționarilor sau membrilor agențiilor de rating de credit. Cu scopul de a ameliora percepția de independență în ceea ce privește agențiile de rating de credit în raport cu entitățile cărora li se acordă ratinguri, este necesară extinderea regulilor existente aplicabile conflictelor de interese datorate angajaților agențiilor de rating de credit și la conflictele datorate acționarilor sau membrilor care dețin o poziție importantă în cadrul agenției de rating de credit. Agenția de rating de credit trebuie așadar să se abțină de la publicarea de ratinguri de credit sau trebuie să facă public faptul că ratingul respectiv ar putea fi afectat în cazul în care un acționar sau un membru care deține 10 % din drepturile de vot ale agenției respective este și membru al organismului de administrație sau de supraveghere al entității căreia i se acordă ratingul sau a investit în entitatea căreia i se acordă ratingul. De asemenea, în cazul în care un acționar sau un membru este în măsură să influențeze în mod semnificativ activitatea agenției de rating de credit, persoana respectivă nu trebuie să furnizeze consultanță sau servicii de consiliere entității căreia i se acordă un rating sau unei părți terțe legate de aceasta cu privire la structura socială sau juridică, activele, pasivele sau activitățile acesteia.
- (14) Regulile privind independența și prevenirea conflictelor de interese ar putea deveni ineficiente dacă agențiile de rating de credit nu au fost independente unele de altele. Este necesar să existe un număr suficient de mare de agenții de rating de credit care să nu aibă legătură nici cu agenția de rating de credit înlocuită în caz de rotație, nici cu agenția de rating de credit care furnizează în paralel servicii de rating de credit aceluiași emitent, pentru ca aplicarea regulilor respective să fie eficace. În lipsa unei oferte suficiente de agenții de rating de credit pe piața actuală din care emitentul să poată alege, punerea în aplicare a acestor reguli care urmăresc ameliorarea condițiilor de independență ar risca să devină ineficientă. Prin urmare, este necesar să se impună o separare strictă a agenției înlocuite de agenția de rating de credit care o înlocuiește în caz de rotație, precum și între cele două agenții de rating de credit care furnizează în paralel servicii de rating aceluiași emitent. Agențiile de rating de credit în cauză nu trebuie să fie legate între ele printr-o relație de control, și anume să facă parte din același grup de agenții de rating de credit, să fie acționari sau membri sau să poată exercita drepturi de vot în oricare dintre celelalte agenții ori să poată numi membri ai organismelor de administrație, de conducere sau de supraveghere ale oricăreia dintre celelalte agenții de rating de credit.
- (15) Percepția de independență în privința agențiilor de rating de credit ar fi în mod special afectată în cazul în care aceiași acționari sau membri ar investi în diferite agenții de rating de credit care nu aparțin aceluiași grup de agenții de rating de credit, cel puțin dacă această investiție atinge un anumit nivel care ar putea permite acționarilor sau membrilor respectivi să exercite o anumită influență asupra activității agenției. Prin urmare, pentru a asigura independența agențiilor de rating de credit (și percepția că sunt independente), este necesar să se prevadă reguli mai stricte privind relațiile dintre

agențiile de rating de credit și acționarii lor. Din acest motiv, nicio persoană nu trebuie să dețină simultan o participație de minimum 5 % în mai mult de o agenție de rating de credit, cu excepția cazului în care agențiile respective aparțin aceluiași grup.

- (16) Obiectivul de a garanta un grad suficient de independență a agențiilor de rating de credit presupune că investitorii nu trebuie să dețină simultan investiții cu o valoare de minimum 5 % în mai mult de o agenție de rating de credit. Directiva 2004/109/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 decembrie 2004 privind armonizarea obligațiilor de transparență în ceea ce privește informația referitoare la emitenții ale căror valori mobiliare sunt admise la tranzacționare pe o piață reglementată⁶ prevede că persoanele care dețin controlul asupra a 5 % din drepturile de vot ale unei societăți cotate trebuie să facă public acest lucru deoarece, printre altele, investitorii sunt interesați să cunoască modificările intervenite în structura votului din acest tip de societate. Se consideră, prin urmare, că 5 % din drepturile de vot reprezintă o participație majoră, care poate influența structura votului în cadrul societății. Este așadar oportun să se utilizeze nivelul de 5 % în scopul restricționării investițiilor simultane în mai mult de o agenție de rating de credit. Aceasta măsură nu poate fi considerată disproporționată, având în vedere că toate agențiile de rating de credit înregistrate în Uniune sunt întreprinderi necotate, prin urmare nu intră sub incidența normelor în materie de procedură și transparență care se aplică societăților cotate din UE. Adesea, întreprinderile necotate sunt reglementate de acorduri sau protocoale ale acționarilor, iar numărul acționarilor sau al membrilor este, de obicei, scăzut. Prin urmare, chiar și o poziție minoritară în cadrul unei agenții de rating de credit necotate ar putea permite exercitarea unei anumite influențe. Cu toate acestea, pentru a se asigura că este încă posibilă realizarea de investiții de natură pur economică în agențiile de rating de credit, această interdicție de a investi simultan în mai mult de o agenție de rating de credit nu trebuie extinsă la investițiile care trec prin organisme de plasament colectiv gestionate de părți terțe care sunt independente de investitor și nu se află sub influența acestuia.
- (17) Noile reguli care limitează durata relației comerciale dintre un emitent și agenția de rating de credit ar reorganiza în mod semnificativ piața ratingurilor de credit din Uniune, care se menține în prezent foarte concentrată. Ar apărea noi oportunități de piață pentru agențiile de rating de credit mici și mijlocii, care vor trebui să se dezvolte pentru a profita de oportunitățile respective în primii ani de la intrarea în vigoare a noilor reguli. Aceste evoluții sunt susceptibile de spori diversitatea pe piață. Obiectivele și eficacitatea noilor reguli ar fi totuși în mare parte puse în pericol în cazul în care, în timpul acestor primii ani, agențiile de rating de credit de mari dimensiuni bine stabilite și-ar împiedica concurenții să creeze alternative credibile, achiziționându-i. O mai mare consolidare a pieței ratingurilor de credit în beneficiul marilor actori bine stabiliți ar avea ca rezultat reducerea numărului de agenții de rating de credit înregistrate disponibile, creându-se astfel dificultăți pentru emitenți în ceea ce privește selecția în momentul în care aceștia trebuie să numească periodic una sau mai multe agenții de rating de credit noi și perturbând buna funcționare a noilor reguli. Și mai important este faptul că o mai mare consolidare în beneficiul marilor agenții de rating de credit bine stabilite ar împiedica îndeosebi crearea unei mai mari diversități pe piață.

⁶ JO L 390, 31.12.2004, p. 38.

- (18) Eficacitatea regulilor referitoare la independență și la prevenirea conflictelor de interese, conform cărora agențiile de rating de credit nu trebuie să furnizeze servicii de rating aceluiași emitent o perioadă mare de timp, ar putea fi compromisă dacă agențiile de rating de credit ar fi autorizate să devină, direct sau indirect, acționari sau membri ai altor agenții de rating de credit.
- (19) Este important să se asigure că modificările aduse metodologiilor de stabilire a ratingurilor nu au drept rezultat metodologii mai puțin riguroase. În acest scop, emitenții, investitorii și alte părți interesate trebuie să aibă posibilitatea de a prezenta observații cu privire la orice modificare avută în vedere a metodologiilor de stabilire a ratingurilor. Acest lucru îi va ajuta să înțeleagă motivele care stau la baza noilor metodologii și pentru care se realizează schimbarea respectivă. Observațiile furnizate de emitenți și de investitori cu privire la proiectele de metodologii pot avea contribuții valoroase la definirea metodologiilor de către agențiile de rating de credit. În plus, AEVMP trebuie să verifice și să confirme conformitatea noilor metodologii de stabilire a ratingurilor cu dispozițiile de la articolul 8 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, precum și cu standardele tehnice de reglementare relevante înainte ca metodologiile să fie puse în practică. AEVMP trebuie să verifice că metodologiile propuse sunt riguroase, sistematice, continue și sunt supuse validării bazate pe experiența anterioară, inclusiv pe controlul *a posteriori*. Acest proces de verificare nu trebuie să acorde însă AEVMP nicio competență de a evalua caracterul adecvat al metodologiei propuse sau al conținutului ratingurilor de credit acordate în urma aplicării metodologiilor.
- (20) Din cauza complexității instrumentelor financiare structurate, agențiile de rating de credit nu au reușit să asigure întotdeauna o calitate suficient de ridicată a ratingurilor de credit acordate pentru aceste instrumente, ceea ce a condus la o pierdere a încrederii pieței în acest tip de ratinguri de credit. Pentru a recâștiga încrederea, ar fi necesar să se solicite emitenților sau părților terțe legate de aceștia să angajeze două agenții de rating de credit diferite care să acorde ratinguri de credit cu privire la instrumente financiare structurate, ceea ce ar putea duce la evaluări diferite și concurente, precum și la reducerea încrederii excesive acordate unui singur rating de credit.
- (21) Directiva xxxx/xx/UE a Parlamentului European și a Consiliului din [...] privind accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a societăților de investiții⁷ a introdus o dispoziție prin care se solicită băncilor și societăților de investiții să evalueze riscul de credit al entităților și al instrumentelor financiare în care investesc acestea și să nu se bazeze în acest sens numai pe ratinguri externe. Această dispoziție trebuie extinsă și la alte societăți financiare reglementate de dreptul Uniunii, inclusiv la administratorii de investiții. Statele membre nu trebuie autorizate să impună norme care să permită o mai mare dependență a acestor investitori de ratinguri externe.
- (22) De asemenea, posibilitățile investitorilor de a-și forma o opinie avizată despre bonitatea instrumentelor financiare structurate ar crește dacă li s-ar furniza investitorilor informații suficiente cu privire la aceste instrumente. Acest lucru va reduce dependența investitorilor de ratingurile de credit. De asemenea, publicarea de informații relevante privind instrumentele financiare structurate este susceptibilă de a

⁷ JO C , , p.

intensifica concurența dintre agențiile de rating de credit, deoarece acest fapt ar putea duce la o creștere a numărului de ratinguri nesolicitate.

- (23) Investitorii, emitenții și alte părți interesate trebuie să aibă acces la informații actualizate referitoare la ratinguri pe un site internet central. Un indice european de rating (EURIX) stabilit de AEVMP trebuie să permită investitorilor să compare cu ușurință toate ratingurile existente cu privire la o anumită entitate și să le furnizeze ratinguri medii. Pentru a permite investitorilor să compare ratingurile referitoare la aceeași entitate publicate de agenții de rating de credit diferite, este necesar ca acestea să folosească o scală de rating armonizată, care trebuie elaborată de AEVMP și adoptată de Comisie ca standard tehnic de reglementare. Utilizarea scalei de rating armonizate trebuie să fie obligatorie numai pentru publicarea ratingurilor pe site-ul internet al EURIX, iar agențiile de rating de credit trebuie să fie libere să își utilizeze propriile scale de rating atunci când publică ratingurile pe propriile site-uri internet. Folosirea obligatorie a unei scale de rating armonizate nu trebuie să aibă un efect de armonizare a metodologiilor și a proceselor agențiilor de rating de credit, ci trebuie doar să faciliteze comparabilitatea ratingurilor finale. Este important ca pe site-ul internet al EURIX să fie publicate, pe lângă un indice de rating agregat, toate ratingurile disponibile pentru fiecare instrument pentru a permite investitorilor să țină seama de o întreagă varietate de opinii înainte de a lua propria decizie de investiții. Indicele de rating agregat poate ajuta investitorii să beneficieze de o primă indicație cu privire la bonitatea unei entități. EURIX trebuie să ajute agențiile de rating de credit noi și de mai mici dimensiuni să devină mai vizibile. Indicele european de rating ar urma să completeze informațiile privind performanțele anterioare, pe care agențiile de rating de credit trebuie să le publice în registrul central al AEVMP. Parlamentul European a susținut crearea unui astfel de indice european de rating în rezoluția sa privind agențiile de rating de credit din 8 iunie 2011⁸.
- (24) Ratingurilor de credit, fie că sunt acordate în scopuri de reglementare sau nu, au un impact semnificativ asupra deciziilor de investiții. Prin urmare, agențiile de rating de credit au responsabilitatea importantă față de investitori de a garanta că respectă regulile din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, astfel încât ratingurile lor să fie independente, obiective și de o calitate corespunzătoare. Cu toate acestea, în lipsa unei relații contractuale între agenția de rating de credit și investitor, investitorii nu sunt întotdeauna în măsură să invoce responsabilitatea agenției față de ei. Prin urmare, este important să se prevadă un drept adecvat de a exercita căi de recurs pentru investitorii care s-au bazat pe un rating de credit acordat cu încălcarea regulilor din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Investitorul trebuie să poată ține responsabilă agenția de rating de credit pentru orice fel de prejudicii cauzate în urma unei încălcări a regulamentului respectiv care a avut un impact asupra ratingului final. Încălcările care nu au niciun impact asupra ratingului final, cum sunt încălcările obligațiilor referitoare la transparență, nu trebuie să ducă la acțiuni în răspundere civilă.
- (25) Agențiile de rating de credit trebuie să fie ținute răspunzătoare numai în cazul în care încalcă în mod intenționat sau prin neglijență gravă oricare dintre obligațiile ce le sunt impuse prin Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Acest criteriu al culpabilității presupune faptul că nu trebuie inițiate acțiuni în răspundere civilă împotriva agențiilor de rating de credit dacă acestea nu își îndeplinesc obligațiile individuale care le revin

⁸ 2010/2302 (INI).

în baza regulamentului fără a-și neglija în mod grav îndatoririle. Acest criteriu al culpabilității este adecvat deoarece activitatea de rating de credit implică un anumit grad de evaluare a unor factori economici complecși, aplicarea unor metodologii diferite putând conduce la obținerea unor rezultate diferite, dintre care niciunul nu poate fi calificat ca incorect.

- (26) Este important să se acorde investitorilor dreptul efectiv de a exercita căi de recurs împotriva agențiilor de rating de credit. Întrucât investitorii nu cunosc îndeaproape procedurile interne ale agențiilor de rating de credit, pare adecvată o inversare parțială a sarcinii cu privire la dovedirea existenței unei încălcări și a impactului încălcării asupra ratingului final în cazul în care investitorul a adus argumente suficiente în favoarea existenței unei astfel de încălcări. Cu toate acestea, întrucât țin mai mult de sfera investitorului, sarcina de a dovedi existența unui prejudiciu și sarcina de a demonstra că infracțiunea reprezintă cauza prejudiciului trebuie să îi revină investitorului.
- (27) În ceea ce privește aspectele care se referă la răspunderea civilă a unei agenții de rating de credit și nu sunt reglementate de prezentul regulament, acestea trebuie reglementate de dreptul național aplicabil în conformitate cu dispozițiile pertinente ale dreptului internațional privat. Instanța competentă să decidă cu privire la o acțiune în răspundere civilă inițiată de un investitor trebuie stabilită prin dispozițiile pertinente în materie de competență judiciară internațională.
- (28) Faptul că investitorii instituționali, inclusiv administratorii de investiții, sunt obligați să realizeze propria evaluare a bonității activelor nu trebuie să împiedice instanțele să constate că o încălcare a prezentului regulament de către o agenție de rating de credit a cauzat unui investitor prejudicii pentru care este răspunzătoare agenția de rating de credit respectivă. Prezentul regulament va îmbunătăți posibilitățile investitorilor de a efectua o analiză de risc proprie, însă aceștia vor continua să aibă un acces mai limitat la informații decât agențiile de credit înseși. Totodată, în special investitorii mai mici nu vor avea de multe ori capacitatea de a evalua în mod critic un rating extern furnizat de o agenție de rating de credit.
- (29) Pentru a reduce și mai mult conflictele de interese și a favoriza concurența loială pe piața ratingurilor de credit, este important să se asigure că comisioanele percepute de agențiile de rating de credit clienților nu au caracter discriminatoriu. Diferențele dintre comisioanele percepute pentru același tip de serviciu trebuie să fie justificabile doar printr-o diferență între costurile reale pentru furnizarea acestui serviciu unor clienți diferiți. De asemenea, comisioanele percepute unui anumit emitent pentru serviciile de rating nu trebuie să depindă de rezultatele sau efectele activității efectuate sau de furnizarea de servicii conexe (auxiliare). În plus, în scopul de a permite supravegherea eficace a respectării regulilor respective, agențiile de rating de credit trebuie să aducă la cunoștința AEVMP comisioanele primite de la fiecare dintre clienții lor și politica lor de prețuri generală.
- (30) Pentru a contribui la publicarea de ratinguri suverane actualizate și credibile și a înlesni înțelegerea de către utilizatori, este important ca ratingurile să fie revizuite în mod regulat. Este, de asemenea, importantă creșterea gradului de transparentă cu privire la activitatea de cercetare desfășurată, la personalul alocat pentru elaborarea ratingurilor și la ipotezele care stau la baza ratingurilor de credit realizate de agențiile de rating de credit cu privire la datoria suverană.

- (31) Regulile actuale prevăd deja că ratingurile trebuie să fie anunțate entității căreia i se acordă ratingul cu 12 ore înainte de publicarea lor. Pentru a evita ca această notificare să se facă în afara orelor de lucru și pentru a lăsa entității căreia i se acordă ratingul suficient timp să verifice corectitudinea datelor care stau la baza ratingului, este necesar să se clarifice faptul că entitatea căreia i se acordă ratingul trebuie să fie anunțată cu o zi lucrătoare întregă înainte de publicarea ratingului sau a perspectivei de rating.
- (32) Având în vedere particularitățile ratingurilor suverane și cu scopul de a reduce riscul de volatilitate, este necesar să se solicite agențiilor de rating de credit să publice ratingurile respective numai după încheierea activității la locurile de tranzacționare stabilite în Uniune și cu cel puțin o oră înainte de deschiderea acestora.
- (33) Standardele tehnice în materie de servicii financiare trebuie să asigure o protecție corespunzătoare a deponenților, a investitorilor și a consumatorilor din întreaga Uniune. Este eficient și oportun să se încredințeze AEVMP, ca organism cu înaltă specializare, sarcina de a elabora proiecte de standarde tehnice de reglementare și de punere în aplicare care nu implică alegeri strategice și de a le înainta Comisiei.
- (34) Comisia trebuie să adopte proiectele de standarde tehnice de reglementare elaborate de AEVMP referitoare la: conținutul dosarului de predare în cazul în care o agenție de rating de credit este înlocuită de o altă agenție de rating de credit, conținutul, frecvența și prezentarea informațiilor ce trebuie furnizate de emitenți cu privire la instrumentele financiare structurate, armonizarea scalei de rating standard pe care trebuie să o utilizeze agențiile de rating de credit, prezentarea informațiilor (inclusiv structura, formatul, metoda și termenele de raportare) pe care agențiile de rating de credit trebuie să le aducă la cunoștința AEVMP în legătură cu EURIX, precum și la conținutul și formatul rapoartelor periodice privind comisiunile percepute de agențiile de rating de credit în scopul asigurării unei supravegheri continue de către AEVMP. Comisia trebuie să adopte standardele respective prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 290 din tratat și cu articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.
- (35) Regulamentul (UE) nr. 1060/2009 permite folosirea ratingurilor acordate în țări terțe în scopuri de reglementare dacă acestea sunt acordate de agenții de rating de credit certificate în conformitate cu articolul 5 sau sunt avizate de agenții de rating de credit stabilite în Uniune în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din regulamentul respectiv. Pentru certificare este necesar ca Comisia să fi adoptat o decizie de echivalență referitoare la regimul de reglementare al țării terțe pentru agențiile de rating de credit, iar pentru avizare este necesar ca activitatea agenției de rating de credit din țara terță să îndeplinească cerințe cel puțin la fel de stricte ca regulile pertinente din UE. Unele dintre dispozițiile introduse prin prezentul regulament nu trebuie să se aplice evaluărilor efectuate în vederea unei echivalențe sau a unei avizări; este cazul dispozițiilor care stabilesc obligații doar pentru emitenți, nu și pentru agențiile de rating de credit. De asemenea, articolele care se referă la structura pieței de rating din UE, însă nu stabilesc un cod de conduită pentru agențiile de rating de credit nu trebuie să fie luate în considerare în acest context. În scopul de a acorda țărilor terțe suficient timp să își actualizeze cadrele de reglementare în ceea ce privește celelalte dispoziții noi substanțiale, aceste dispoziții trebuie să se aplice numai în scopul realizării de evaluări cu privire la echivalență și la avizare începând cu 1 iunie 2014. Este important să se reamintească în acest sens că regimul de reglementare al

unei țări terțe nu conține dispoziții identice cu cele prevăzute de prezentul regulament. După cum s-a precizat deja în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, pentru ca regimul de reglementare al țării terțe să fie considerat echivalent sau la fel de strict ca regimul de reglementare al UE, este suficient ca regimul respectiv să urmărească atingerea aceluiași obiective și producerea aceluiași efecte în practică.

(36) Întrucât obiectivele prezentului regulament, și anume de a consolida independența agențiilor de rating de credit, de a promova proceduri și metodologii de rating de credit adecvate, de a reduce riscurile asociate ratingurilor suverane, de a reduce riscul ca participanții la piață să acorde o încredere excesivă ratingurilor de credit și de a asigura dreptul la căi de recurs pentru investitori, nu pot fi realizate în mod suficient la nivelul statelor membre și pot fi, prin urmare, realizate mai bine la nivelul Uniunii datorită structurii și impactului paneuropene ale activităților de rating de credit care trebuie supravegheate, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivelor respective.

(37) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 trebuie modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1
Modificări ale Regulamentului (CE) nr. 1060/2009

Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

(1) articolul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 1

Obiectul

Prezentul regulament introduce o abordare de reglementare comună pentru a spori integritatea, transparența, responsabilitatea, buna guvernare și fiabilitatea activităților de rating de credit, contribuind astfel la calitatea ratingurilor de credit acordate în Uniune și la buna funcționare a pieței interne și asigurând, în același timp, un nivel ridicat de protecție a consumatorilor și a investitorilor. Acesta stabilește condițiile de acordare a ratingurilor de credit, precum și regulile referitoare la organizarea și la modul în care acționează agențiile de rating de credit, inclusiv acționarii și membrii acestora, în vederea promovării independenței agențiilor de rating de credit, a evitării conflictelor de interese și a consolidării protecției consumatorilor și investitorilor.

Prezentul regulament stabilește de asemenea obligații pentru emitenții, inițiatorii și sponsorii stabiliți în Uniune în privința instrumentelor financiare structurate.”

(2) la articolul 2, la primul alineat, „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”;

(3) la articolul 3, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

- (a) la litera (g), „comunitare” se înlocuiește cu „Uniunii”;
- (b) la litera (m), „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”;
- (c) se adaugă următoarele litere:
 - „(s) «emitent» înseamnă un emitent astfel cum este definit la articolul 2 alineatul (1) litera (h) din Directiva 2003/71/CE;
 - (t) «inițiator» înseamnă un inițiator astfel cum este definit la articolul 4 punctul 41 din Directiva 2006/48/CE;
 - (u) «sponsor» înseamnă un sponsor astfel cum este definit la articolul 4 punctul 42 din Directiva 2006/48/CE;
 - (v) «rating suveran» înseamnă:
 - (i) un rating de credit în cazul căruia entitatea căreia i se acordă ratingul este un stat sau o autoritate regională ori locală a unui stat,
 - (ii) un rating de credit în cazul căruia emitentul datoriei sau al obligației financiare, al unui titlu de creanță sau al altui instrument financiar este un stat sau o autoritate regională ori locală a unui stat;
 - (w) «perspectivă de rating» înseamnă o opinie privind direcția probabilă a unui rating de credit pe termen scurt și mediu.”;

(4) articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul 1, la al doilea paragraf, „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”;
- (b) la alineatul (2), „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”;
- (c) alineatul (3) se modifică după cum urmează:
 - (i) în teza introductivă, „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”;
 - (ii) litera (b) se înlocuiește cu următorul text:

„agenția de rating de credit a verificat și este în măsură să demonstreze în permanență Autorității europene de supraveghere (Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe) instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1095/1060 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (AEVMP) faptul că desfășurarea de către agenția de rating de credit din țara terță a unor activități de rating de credit care au drept rezultat acordarea ratingului de credit care trebuie avizat îndeplinește cerințe cel puțin la fel de stricte precum cele prevăzute la articolele 6-12, cu excepția articolelor 6a, 8a, 8b și 11a.

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”;

- (d) la alineatul (4), „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”;

- (5) articolul 5 se modifică după cum urmează:
- (a) la alineatul (1), „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”;
 - (b) la alineatul (6), la al doilea paragraf, punctul (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) agențiile de rating de credit din țara terță respectivă sunt supuse unor norme legale obligatorii care sunt echivalente cu cele prevăzute la articolele 6-12 și în anexa I, cu excepția articolelor 6a, 8a, 8b și 11a; și”;
 - (c) alineatul (8) se înlocuiește cu următorul text:

„Articolele 20, 23b și 24 se aplică agențiilor de rating de credit certificate și ratingurilor de credit acordate de acestea.”;
- (6) se introduc următoarele articole 5a și 5b:

„Articolul 5a

Încredere excesivă acordată ratingurilor de credit de către instituțiile financiare

Instituțiile de credit, societățile de investiții, întreprinderile de asigurări și de reasigurări, instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, societățile de administrare și de investiții, administratorii fondurilor de investiții alternative și contrapartidele centrale, astfel cum sunt definite în Regulamentul (UE) nr. xx/201x al Parlamentului European și al Consiliului din xx xxx 201x privind instrumentele financiare derivate extrabursiere, contrapartidele centrale și registrele centrale de tranzacții⁹ trebuie să facă propriile evaluări ale riscului de credit și nu să se bazeze în mod exclusiv sau automat pe ratinguri de credit pentru evaluarea bonității unei entități sau a unui instrument financiar. Autoritățile competente însărcinate cu supravegherea acestor întreprinderi verifică atent caracterul adecvat al proceselor de evaluare a creditului desfășurate de întreprinderi.

Articolul 5b

Încrederea acordată ratingurilor de credit de Autoritățile europene de supraveghere și de Comitetul european pentru risc sistemic

Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea bancară europeană) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (ABE), Autoritatea Europeană de Supraveghere (Autoritatea europeană pentru asigurări și pensii ocupaționale) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (***) (AEAPO) și AEVMP nu trebuie să se refere la ratingurile de credit în orientările, recomandările și proiectele lor de standarde tehnice dacă aceste referiri pot determina autoritățile competente sau participanții la piețele financiare să acorde o încredere automată ratingurilor de credit. În consecință, cel târziu până la data de 31 decembrie 2013, ABE, AEAPO și

⁹ JO L ..., p.

AEVMP trebuie să revizuiască și să elimine, dacă este cazul, toate referirile la ratingurile de credit din orientările și recomandările existente.

Comitetul european pentru risc sistemic (CERS) înființat prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (***) nu se referă la ratingurile de credit în avertismentele și recomandările sale dacă aceste referiri pot genera o încredere automată în ratingurile de credit.

* JO L , , p. .

** JO L 331, 15.12.2010, p.48.

*** JO L 331, 15.12.2010, p. 1.”;

(7) la articolul 6, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. Agențiile de rating de credit iau toate măsurile necesare pentru a se asigura că acordarea unui rating de credit sau a unei perspective de rating nu este afectată de existența sau potențiala existență a unui conflict de interese sau a unei relații comerciale implicând agenția de rating de credit care acordă ratingul de credit sau perspectiva de rating respectivă, cadrele sale de conducere, analiștii de rating sau angajații acesteia, orice persoană fizică ale cărei servicii sunt puse la dispoziția agenției de rating sau se află sub controlul acesteia sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de aceasta printr-o relație de control.”;

(8) se introduc următoarele articole 6a și 6b:

„Articolul 6a

Conflicte de interese privind investițiile în agențiile de rating de credit

1. Un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit care deține minimum 5 % din capitalul agenției respective sau din drepturile de vot în cadrul acesteia nu trebuie

- (a) să dețină 5 % sau mai mult din capitalul oricărei alte agenții de rating de credit. Această interdicție nu se aplică participațiilor deținute în organisme de plasament colectiv diversificat, inclusiv fondurile de plasament precum fondurile de pensii sau asigurările de viață, cu condiția ca participațiile în organisme de plasament colectiv diversificat să nu îl plaseze pe acesta în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra activităților acestor organisme;
- (b) să aibă dreptul sau competența de a exercita 5 % sau mai mult din drepturile de vot în cadrul oricărei alte agenții de rating de credit;
- (c) să aibă dreptul sau competența de a numi sau de a demite membri ai organismului de administrație, de conducere sau de supraveghere al oricărei alte agenții de rating de credit;

- (d) să fie membru în organismul de administrație, de conducere sau de supraveghere al oricărei alte agenții de rating de credit;
- (e) să aibă competența de a exercita sau să exercite efectiv o influență dominantă sau controlul asupra oricărei alte agenții de rating de credit.

2. Prezentul articol nu se aplică investițiilor în alte agenții de rating de credit aparținând aceluiași grup de agenții de rating de credit.

Articolul 6b

Durata maximă a relației contractuale cu agenția de rating de credit

1. În cazul în care o agenție de rating de credit a încheiat un contract cu un emitent sau cu o parte terță legată de acesta pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la respectivul emitent, aceasta nu acordă ratinguri de credit cu privire la respectivul emitent pentru o perioadă mai mare de trei ani.

2. În cazul în care o agenție de rating de credit a încheiat un contract cu un emitent sau cu o parte terță legată de acesta pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la instrumentele de datorie ale emitentului respectiv, se aplică următoarele dispoziții:

- (a) dacă ratingurile de credit în cauză sunt acordate într-o perioadă care depășește o perioadă inițială de douăsprezece luni, dar este mai scurtă de trei ani, agenția de rating de credit nu mai acordă alte ratinguri de credit cu privire la instrumentele de datorie respective din momentul în care au fost acordate ratinguri la zece instrumente de datorie;
- (b) dacă cel puțin zece ratinguri de credit sunt acordate într-o perioadă inițială de douăsprezece luni, agenția de rating de credit respectivă nu acordă alte ratinguri de credit cu privire la instrumentele de datorie respective după sfârșitul perioadei în cauză;
- (c) dacă sunt acordate mai puțin de zece ratinguri de credit, agenția de rating de credit nu mai acordă alte ratinguri de credit cu privire la instrumentele de datorie respective din momentul în care s-a scurs o perioadă de 3 ani.

3. Dacă un emitent a încheiat un contract referitor cu același obiect cu mai mult de o agenție de rating de credit, limitările stabilite la alineatele (1) și (2) se aplică numai uneia dintre aceste agenții. Niciuna dintre agenții nu trebuie să aibă, totuși, cu emitentul o relație contractuală mai mare de șase ani.

4. Agenția de rating de credit menționată la alineatele (1)-(3) nu încheie niciun contract cu emitentul sau cu părțile terțe legate de acesta pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la emitent sau la instrumentele de datorie ale acestuia pe o perioadă de patru ani de la sfârșitul duratei maxime a relației contractuale menționate la alineatele (1)-(3).

Primul paragraf se aplică și:

- (a) unei agenții de rating de credit care aparține aceluiași grup de agenții de rating de credit ca și agenția de rating de credit menționată la alineatele (1) și (2);

- (b) unei agenții de rating de credit care este acționar sau membru al agenției de rating de credit menționate la alineatele (1) și (2);
- (c) unei agenții de rating de credit în cadrul căreia agenția de rating de credit menționată la alineatele (1) și (2) este acționar sau membru.

5. Alineatele (1)-(4) nu se aplică ratingurilor suverane.

6. În cazul în care, după sfârșitul duratei maxime a relației contractuale, în conformitate cu regulile de la alineatele (1) și (2), o agenție de rating de credit este înlocuită de o altă agenție de rating de credit, agenția de rating de credit care este înlocuită furnizează agenției de rating de credit care o înlocuiește un dosar de predare. Acest dosar trebuie să cuprindă informații relevante cu privire la entitatea și instrumentele de datorie cărora li s-a acordat un rating, întrucât este posibil să fie necesar, în mod rezonabil, să se asigure comparabilitatea cu ratingurile stabilite de agenția de rating de credit înlocuită.

Agenția de rating înlocuită trebuie să fie în măsură să demonstreze AEVMP că au fost furnizate aceste informații agenției de rating de credit care o înlocuiește.

7. AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a specifica cerințele tehnice privind conținutul dosarului de predare menționat la alineatul (5).

AEVMP înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de 1 ianuarie 2013.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la prezentul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(9) la articolul 7, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„5. Remunerarea și evaluarea performanței analiștilor de rating și a persoanelor care aprobă ratingurile de credit sau perspectivele de rating nu trebuie să depindă de veniturile pe care agenția de rating de credit le obține de la entitățile cărora li se acordă ratinguri sau de la părți terțe legate de acestea.”;

(10) articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Agențiile de rating de credit adoptă, instituie și aplică măsuri adecvate pentru a se asigura că ratingurile de credit și perspectivele de rating pe care le acordă se bazează pe o analiză detaliată a tuturor informațiilor de care dispun și care sunt relevante pentru analiză, conform metodologiilor aplicabile de stabilire a ratingurilor. Agențiile adoptă toate măsurile necesare pentru ca informațiile pe care le utilizează pentru acordarea ratingurilor și a perspectivelor de rating să fie de o calitate satisfăcătoare și să provină din surse fiabile.”;

(b) la alineatul (5) se adaugă al doilea paragraf cu următorul text:

„Ratingurile suverane sunt revizuite cel puțin o dată la șase luni.”;

(c) se introduce următorul alineat (5a):

„5a. Agenția de rating de credit care intenționează să modifice sau să utilizeze metodologii, modele sau ipoteze principale de rating noi publică modificările propuse sau metodologiile noi propuse pe site-ul său internet, invitând părțile interesate să transmită observații timp de cel puțin o lună, împreună cu o explicație detaliată a motivelor modificărilor propuse sau ale metodologiilor noi propuse și a implicațiilor acestora.

După expirarea perioadei de consultări menționate la primul paragraf, agențiile de rating de credit trebuie să informeze AEVMP cu privire la modificările avute în vedere sau la metodologiile noi propuse.”;

(d) alineatul (6) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„6. În cazul în care metodologiile, modelele sau ipotezele principale utilizate în activitățile de rating de credit se schimbă în urma deciziei luate de AEVMP, menționate la articolul 22a alineatul (3), agențiile de rating de credit: ”;

(ii) se adaugă următorul punct (aa):

„(aa) publică imediat pe site-ul lor internet noile metodologii împreună cu o explicație detaliată a acestora.”;

(e) se adaugă următorul alineat (7):

„7. În cazul în care o agenție de rating de credit sesizează erori în metodologiile sale ori în aplicarea lor, aceasta întreprinde imediat următoarele acțiuni:

(a) notifică erorile respective AEVMP și tuturor entităților cărora li se acordă un rating și care sunt afectate;

(b) publică toate aceste erori pe site-ul său internet;

(c) corectează în metodologii erorile respective; și

(d) aplică măsurile menționate la alineatul (6) literele (a)-(c).”;

(11) se introduc următoarele articole 8a and 8b:

„Articolul 8a

Informații despre instrumentele financiare structurate

1. Emitentul, inițiatorul și sponsorul unui instrument financiar structurat stabilit în Uniune aduce la cunoștința publicului, în conformitate cu alineatul (4), informații cu privire la calitatea creditului și la performanța activelor individuale subiacente ale

instrumentului financiar structurat, la structura tranzacției de securitizare, la fluxurile de trezorerie și la orice garanție reală aferentă unei expuneri de securitizare, precum și orice fel de informații necesare pentru efectuarea unor teste de rezistență cuprinzătoare și bine informate privind fluxurile de trezorerie și valorile garanțiilor colaterale care sprijină expunerile subiacente.

2. Obligația de a publica informații în conformitate cu alineatul (1) nu privește și furnizarea de informații care ar contraveni dispozițiilor statutare care reglementează protecția confidențialității surselor de informații sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

3. AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

- (a) informațiile pe care persoanele menționate la alineatul (1) trebuie să le publice pentru a respecta obligația care rezultă de la alineatul (1);
- (b) frecvența cu care trebuie actualizate informațiile respective;
- (c) prezentarea informațiilor prin intermediul unui formular standardizat de prezentare.

AEVMP înaintează aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare Comisiei până la data de 1 ianuarie 2013.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

4. AEVMP creează o pagină de internet pentru publicarea informațiilor privind instrumentele financiare structurate în conformitate cu alineatul (1).

Articolul 8b

Ratinguri duble de credit ale instrumentelor financiare structurate

1. În cazul în care un emitent sau o parte terță legată de acesta are intenția de a solicita un rating de credit al unui instrument financiar structurat, aceasta mandatează cel puțin două agenții de rating de credit. Fiecare agenție de rating de credit furnizează propriul rating de credit independent.

2. Agențiile de rating de credit mandatate de un emitent sau de părțile terțe legate de acesta menționate la alineatul (1) trebuie să respecte următoarele condiții:

- (a) agențiile de rating de credit nu aparțin aceluiași grup de agenții de rating de credit;
- (b) niciuna dintre agențiile de rating de credit nu trebuie să fie acționar sau membru al vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit;
- (c) niciuna dintre agențiile de rating de credit nu are dreptul sau competența de a exercita drepturi de vot în vreuna dintre celelalte agenții de rating de credit;

- (d) niciuna dintre agențiile de rating de credit nu are dreptul sau competența de a numi sau de a demite membri ai organismului de administrație, de conducere sau de supraveghere al vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit;
- (e) niciunul dintre membrii organismului de administrație, de conducere sau de supraveghere al unei agenții de rating de credit nu este membru în organismul de administrație, de conducere sau de supraveghere al vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit;
- (f) niciuna dintre agențiile de rating de credit nu are competența de a exercita și nu exercită efectiv o influență dominantă ori controlul asupra vreuneia dintre celelalte agenții de rating de credit.”;

(12) la articolul 10, alineatele (1) și (2) se înlocuiesc cu următorul text:

„1. Agențiile de rating de credit publică toate ratingurile de credit sau perspectivele de rating, precum și orice decizie de a întrerupe un proces de rating, în mod neselectiv și în timp util. În cazul unei decizii de a întrerupe un proces de rating de credit, informațiile publicate includ motivarea completă a deciziei.

Primul paragraf se aplică, de asemenea, ratingurilor de credit distribuite pe baza unui abonament.

2. Agențiile de rating de credit se asigură că ratingurile de credit și perspectivele de rating sunt prezentate și prelucrate în conformitate cu cerințele prevăzute în anexa I secțiunea D.”;

(13) la articolul 11, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. Toate agențiile de rating de credit înregistrate și certificate transmit registrului central creat de AEVMP informații și date referitoare la performanțele lor anterioare, inclusiv frecvența tranziției ratingurilor, precum și informații despre ratingurile de credit acordate anterior și modificările aduse acestora. Agențiile de rating de credit transmit informații registrului într-un format standard stabilit de AEVMP. AEVMP pune informațiile în cauză la dispoziția publicului și publică anual sinteze privind principalele evoluții constatate.”;

(14) se introduce următorul articol 11a:

„Articolul 11a

Indicele european de rating

1. Toate agențiile de rating de credit înregistrate și certificate transmit AEVMP, atunci când acordă un rating de credit sau o perspectivă de rating, informații referitoare la rating, inclusiv ratingul și perspectiva de rating a instrumentului căruia i s-au acordat acestea, informații privind tipul rating, tipul măsurii de acordare a ratingului, data și ora publicării. Ratingul transmis se bazează pe scala de rating armonizată menționată la articolul 21 alineatul (4a) litera (a).

2. AEVMP stabilește un indice european de rating care va îngloba toate ratingurile de credit transmise către AEVMP în conformitate cu alineatul (1), precum și un

indice de rating agregat pentru orice instrument de datorie căruia i s-a acordat un rating. Indicele și ratingurile de credit individuale se publică pe site-ul internet al AEVMP.”;

(15) la articolul 14 alineatul (1), „Comunitate ” se înlocuiește cu „Uniune”;

(16) la articolul 18, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„2. AEVMP comunică Comisiei, ABE, AEAPO, autorităților competente și autorităților competente de la nivel sectorial orice decizie adoptată în temeiul articolelor 16, 17 sau 20.”

(17) la articolul 19, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„1. AEVMP aplică agențiilor de rating de credit comisioane în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul privind taxele menționat la alineatul (2). Comisioanele respective acoperă integral cheltuielile AEVMP necesare înregistrării, certificării și supravegherii agențiilor de rating de credit, precum și rambursării oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 30;”

(18) articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (4) se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:”

(ii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) conținutul și formatul rapoartelor periodice privind datele referitoare la ratinguri, care trebuie solicitate din partea agențiilor de rating de credit înregistrate și certificate în scopul supravegherii continue de către AEVMP.”

(iii) după litera (e) se adaugă următoarele paragrafe:

„AEVMP înaintează Comisiei respectivele proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 ianuarie 2012.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”

(b) se introduce următorul alineat (4a):

„4a. AEVMP elaborează proiecte de standarde tehnice de reglementare pentru a preciza:

- (a) o scală de rating armonizată care trebuie utilizată, în conformitate cu articolul 11a, de agențiile de rating de credit înregistrate și certificate, care se va baza pe o metodă de măsurare a riscului de credit și numărul categoriilor de rating, precum și valorile prag pentru fiecare categorie de rating;
- (b) conținutul și prezentarea informațiilor, inclusiv structura, formatul, metoda și termenele de raportare, pe care agențiile de rating de credit trebuie să le aducă la cunoștința AEVMP în conformitate cu articolul 11a alineatul (1); și
- (c) conținutul și formatul rapoartelor periodice cu privire la comisioanele percepute de agențiile de rating de credit, care trebuie solicitate din partea agențiilor de rating de credit în scopul unei supravegheri continue de către AEVMP.

AEVMP înaintează Comisiei aceste proiecte de standarde tehnice de reglementare până la data de 1 ianuarie 2013.

Se delegă Comisiei competența de a adopta standardele tehnice de reglementare menționate la primul paragraf, în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 10-14 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.”;

- (c) la alineatul 5 se adaugă un nou paragraf:

„Acest raport trebuie să evalueze de asemenea gradele de concentrarea a pieței, riscurile care decurg din gradul ridicat de concentrare și impactul asupra stabilității globale a sectorului financiar.”;

- (19) articolul 22a se modifică după cum urmează:

- (a) titlul articolului se înlocuiește cu următorul text:

„Examinarea metodologiilor de rating”;

- (b) se adaugă urmărul alineat (3):

„3. AEVMP verifică de asemenea că modificările avute în vedere ale metodologiilor de stabilire a ratingurilor, notificate de o agenție de rating de credit în conformitate cu articolul 8 alineatul (5a), respectă criteriile prevăzute la articolul 8 alineatul (3), astfel cum se precizează în standardul tehnic de reglementare menționat la articolul 21 alineatul (4) litera (d). Agenția de rating de credit poate aplica noua metodologie de stabilire a ratingurilor numai după ce AEVMP a confirmat conformitatea metodologiei cu dispozițiile articolului 8 alineatul (3).

[AEVMP trebuie să poată exercita competențele menționate la primul paragraf începând cu data intrării în vigoare a standardului tehnic de reglementare menționat la articolul 21 alineatul (4) litera (d) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009].

Dacă standardul tehnic de reglementare menționat la articolul 21 alineatul (4) litera (d) nu este în vigoare, AEVMP nu poate exercita competența menționată la primul paragraf.”;

(20) după articolul 35 se introduce următorul titlu IIIa:

„TITLUL IIIa

RĂSPUNDEREA CIVILĂ A AGENȚIILOR DE RATING DE CREDIT

Articolul 35a

Răspunderea civilă

1. În cazul în care o agenție de rating de credit a comis intenționat sau prin neglijență gravă una dintre încălcările enumerate în anexa III cu impact asupra unui rating de credit pe care un investitor s-a bazat la achiziționarea unui instrument căruia i s-a acordat rating, investitorul respectiv poate introduce o acțiune împotriva respectivei agenții de rating de credit pentru orice fel de prejudicii care i-au fost produse.

2. O încălcare este considerată ca având efecte asupra unui rating de credit dacă ratingul de credit care a fost acordat de agenția de rating de credit este diferit de ratingul care ar fi fost acordat dacă agenția de rating de credit nu ar fi comis respectiva încălcare.

3. O agenție de rating de credit acționează dând dovadă de neglijență gravă în cazul în care neglijează în mod grav îndatoririle care îi revin prin prezentul regulament.

4. Atunci când un investitor stabilește fapte din care se poate deduce că o agenție de rating de credit a comis oricare dintre încălcările enumerate în anexa III, va reveni agenției de rating de credit obligația de a dovedi că aceasta nu a săvârșit respectiva încălcare sau că încălcarea nu a avut niciun efect asupra ratingului de credit acordat.

5. Răspunderea civilă menționată la alineatul (1) nu poate fi exclusă, nici limitată în prealabil prin intermediul unui acord. Orice clauză inclusă în astfel de acorduri care exclude sau limitează în prealabil răspunderea civilă este considerată nulă și neavenită.”;

(21) articolul 36a se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (2), literele (a)-(e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(a) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I la punctele 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 26a-26d, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 și 51, cuantumul amenzii este de minimum 500 000 EUR și de maximum 750 000 EUR;

(b) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I la punctele 6-8, 16-18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42, 45-49a, 52 și 54, cuantumul amenzii este de minimum 300 000 EUR și de maximum 450 000 EUR;

- (c) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I la punctele 9, 10, 26, 26e, 36, 44 și 53, cuantumul amenzii este de minimum 100 000 EUR și de maximum 200 000 EUR;
 - (d) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea II la punctele 1, 6, 7 și 8 și 9, cuantumul amenzii este de minimum 50 000 EUR și de maximum 150 000 EUR;
 - (e) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea II la punctele 2, 3a, 3b, 4, 4a și 5, cuantumul amenzii este de minimum 25 000 EUR și de maximum 75 000 EUR;”;
- (b) la alineatul (2), literele (g) și (h) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(g) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea III la punctele 1-3a și 11, cuantumul amenzii este de minimum 150 000 EUR și de maximum 300 000 EUR;
 - (h) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea III punctele 4, 4a, 4b, 4c, 6, 8 și 10, cuantumul amenzii este de minimum 90 000 EUR și de maximum 200 000 EUR;”;
- (22) la articolul 38a, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „1. Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (6) al treilea paragraf, la articolul 19 alineatul (2), la articolul 23e alineatul (7) și la articolul 37 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând cu 1 iunie 2011. Comisia prezintă un raport privind delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 38b.”;
- (23) la articolul 38b, alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:
- „1. Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (6) al treilea paragraf, la articolul 19 alineatul (2), la articolul 23e alineatul (7) și la articolul 37.”;
- (24) articolul 39 se modifică după cum urmează:
- (a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„Până la 7 decembrie 2012, Comisia evaluează punerea în aplicare a prezentului regulament, inclusiv gradul de încredere acordat ratingurilor de credit în Uniune, impactul asupra nivelului de concentrare a pieței ratingurilor de credit, costurile și beneficiile efectelor regulamentului, precum și caracterul adecvat al plăților primite de agențiile de rating de credit de la entitățile cărora li se acordă ratinguri (modelul „emitentul plătește”) și transmite un raport pe această temă Parlamentului European și Consiliului.”;
 - (b) se adaugă următorul alineat (4):

„4. Până la 1 iulie 2015, Comisia evaluează situația pieței ratingurilor de credit, în special disponibilitatea unei oferte suficiente pentru a se respecta cerințele prevăzute la articolele 6b și 8b. Evaluarea analizează și necesitatea de a extinde sfera obligațiilor prevăzute la articolul 8a pentru a include alte produse financiare, inclusiv obligațiunile garantate”;

- (25) anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.
- (26) anexa II se modifică în conformitate cu anexa II la prezentul regulament.
- (27) anexa III se modifică în conformitate cu anexa III la prezentul regulament.

Articolul 2 *Intrare în vigoare*

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Cu toate acestea, punctele 7, 9, 10, 12, 13 și 25 de la articolul 1 din prezentul regulament se aplică de la 1 iunie 2014 în scopul realizării evaluării menționate la articolul 4 alineatul (3) litera (b) și la articolul 5 alineatul (6) al doilea paragraf litera (b) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 pentru a stabili dacă cerințele țărilor terțe sunt cel puțin la fel de stricte ca și cele prevăzute la articolele 6-12 din respectivul regulament.

Articolul 1 punctul 8 din prezentul regulament, coroborat cu articolul 6a alineatul (1) litera (a) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se aplică de la [un an de la intrarea în vigoare a prezentului regulament] în privința oricărui acționar sau membru al unei agenții de rating de credit care deținea, la 15 noiembrie 2011, minimum 5 % din capitalul a mai mult de o agenție de rating de credit.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles,

Pentru Parlamentul European
Președintele

Pentru Consiliu
Președintele

ANEXA I

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

(1) secțiunea B se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Agenția de rating de credit identifică, elimină sau gestionează și divulgă în mod clar și vizibil orice conflict de interese existent sau potențial care ar putea influența analizele și opiniile analiștilor săi de rating, ale angajaților săi sau ale oricăror alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul agenției de rating de credit și care sunt implicate în mod direct în activitățile de acordare de ratinguri de credit, precum și ale persoanelor care aprobă ratingurile de credit și perspectivele de rating.”;

(b) punctul 3 se modifică după cum urmează:

(i) teza introductivă de la primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„3. Agenția de rating de credit nu acordă un rating de credit sau o perspectivă de rating în niciuna dintre următoarele situații sau, în cazul unui rating de credit sau al unei perspective de rating existente, anunță imediat că ratingul de credit sau perspectiva de rating sunt potențial compromise în următoarele situații:”

(ii) după punctul (a) se introduce următorul punct (aa):

„(aa) un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit care deține, în mod direct sau indirect, minimum 10% din capitalul ori din drepturile de vot ale respectivei agenții de rating de credit sau este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit, deține, în mod direct sau indirect, instrumente financiare ale entității a căreia i se acordă rating sau ale unei părți terțe legate de aceasta sau deține, în mod direct sau indirect, participații în capitaluri proprii în entitatea sau partea respectivă, altele decât participațiile în organismele de plasament colectiv diversificat, inclusiv fondurile administrate, cum ar fi fondurile de pensii sau asigurările de viață, care nu îl plasează în poziția de a exercita o influență semnificativă asupra activităților organismului respectiv;”;

(iii) după punctul (b) se introduce următorul punct (ba):

„(ba) ratingul de credit acordat privește o entitate a căreia i se acordă un rating sau o parte terță legată de aceasta care deține, în mod direct sau indirect, minimum 10% din capitalul ori din drepturile de vot ale agenției de rating de credit în cauză;”;

(iv) după punctul (c) se introduce următorul punct (ca):

„(ca) un acționar sau un membru al unei agenții de rating de credit care deține, în mod direct sau indirect, minimum 10% din capitalul ori drepturile de vot ale respectivei agenții de rating de credit sau este în alt mod în măsură să exercite o influență semnificativă asupra activităților agenției de rating de credit, este membru al organismului de administrație sau de supraveghere al entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta;”;

(v) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Totodată, agenția de rating de credit apreciază imediat dacă există motive pentru modificarea sau retragerea ratingului de credit sau a perspectivei de credit existente.”;

(c) se introduce următorul punct 3a:

„3a. Agenția de rating de credit se asigură că comisioanele percepute clienților săi pentru acordarea unui rating și pentru serviciile auxiliare nu au caracter discriminatoriu și sunt bazate pe costuri reale. Comisioanele percepute pentru serviciile de rating nu depind de nivelul ratingului de credit acordat de agenția de rating de credit și de niciun fel de alte rezultate sau efecte ale activității desfășurate.”;

(d) la punctul 4, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„4. Nicio agenție de rating de credit și nicio altă persoană care deține, în mod direct sau indirect, minimum 5 % din capitalul sau din drepturile de vot ale agenției de rating de credit sau care este în alt mod în măsură să influențeze în mod semnificativ activitățile agenției de rating de credit nu furnizează consultanță sau servicii de consiliere entității căreia i se acordă un rating sau unei părți terțe legate de aceasta cu privire la structura socială sau juridică, la activele, pasivele sau activitățile entității căreia i se acordă un rating sau ale părții terțe legate de aceasta.”;

(e) punctul 7 se modifică după cum urmează:

(i) punctul (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) pentru fiecare decizie de publicare a unui rating de credit și a unei perspective de rating, identitatea analiștilor de rating care participă la stabilirea ratingului de credit sau a perspectivei de rating, identitatea persoanelor care au aprobat ratingul de credit sau perspectiva de rating de credit, informații privind existența sau absența unei solicitări de acordare a ratingului și data la care a fost publicat ratingul de credit;”;

(ii) punctul (d) se înlocuiește cu următorul text:

„(d) evidențe privind procedurile și metodologiile stabilite și utilizate de agenția de rating de credit în determinarea ratingurilor de credit și a perspectivelor de rating;”;

(iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:

„(e) evidențele și dosarele interne, inclusiv informațiile și documentele de lucru fără caracter public, utilizate în fundamentarea oricăror decizii de publicare de ratinguri și de perspective de rating;”;

(2) secțiunea C se modifică după cum urmează:

(a) la punctul 2, teza introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„2. Niciuna dintre persoanele menționate la punctul 1 nu participă la stabilirea ratingului de credit sau a perspectivei de rating acordate unei entități și nu le influențează în niciun fel, dacă persoana respectivă;”;

(b) la punctul 3, punctul (b) se înlocuiește cu următorul text:

„(b) nu dezvăluie niciun fel informații referitoare la ratinguri de credit, la posibile viitoare ratinguri de credit sau perspective de rating ale agenției de rating de credit, cu excepția celor transmise entității căreia i se acordă ratingul sau părții terțe legate de aceasta;”;

(c) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. Nicio persoană dintre cele menționate la punctul 1 nu ocupă o poziție-cheie de conducere în cadrul entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta timp de șase luni de la publicarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating.”

(d) punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. În conformitate cu articolul 7 alineatul (4):

(a) agențiile de rating de credit se asigură că analiștii principali de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de patru ani;

(b) agențiile de rating de credit, altele decât cele mandatate de un emitent sau de o parte terță legată de acesta, și toate agențiile de rating de credit care acordă ratinguri suverane se asigură că:

(i) analiștii de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de cinci ani;

(ii) persoanele care aprobă ratingurile de credit nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de șapte ani.

Persoanele menționate la primul paragraf punctele (a) și (b) nu pot fi implicate în activități de rating de credit referitoare la entitatea căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta menționate la punctele indicate, pe parcursul unei perioade de doi ani de la expirarea perioadelor prevăzute la punctele respective.”;

(3) titlul secțiunii D se înlocuiește cu următorul text:

„Reguli referitoare la prezentarea ratingurilor de credit și a perspectivelor de rating”;

(4) în secțiunea D, partea I se modifică după cum urmează:

(a) punctul 1 se înlocuiește cu următorul text:

„1. Agenția de rating de credit se asigură că în ratingurile de credit și în perspectivele de rating sunt indicate în mod clar și vizibil numele și funcția analistului principal de rating din fiecare activitate de rating de credit, precum și numele și funcția persoanei care a avut responsabilitatea principală pentru aprobarea ratingului sau a perspectivei de rating.”;

(b) punctul 2 se modifică după cum urmează:

(i) punctul (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) sunt indicate toate sursele importante folosite la realizarea ratingurilor de credit sau a perspectivelor de rating, inclusiv entitatea căreia i se acordă ratingul, sau, dacă este cazul, o parte terță legată de aceasta și că se precizează dacă ratingul de credit sau perspectiva de rating a fost comunicată entității în cauză sau părții terțe respective și modificată ca urmare a acestei comunicări înaintea acordării acestuia/acesteia;”;

(ii) punctele (d) și (e) se înlocuiesc cu următorul text:

„(d) sunt indicate în mod clar și vizibil data la care ratingul de credit, inclusiv eventualele perspective de rating, a fost publicat pentru prima oară și data la care a fost actualizat ultima oară;

(e) se precizează dacă ratingul de credit vizează un instrument financiar nou-emis și dacă agenția de rating acordă un rating instrumentului financiar respectiv pentru prima dată; și”;

(iii) se adaugă punctul (f) cu următorul text:

„(f) în cazul unei perspective de rating, se precizează momentul în care este de așteptat să intervină modificarea unui rating de credit.”;

(c) se introduce următorul punct 2a:

„2a. O agenție de rating de credit trebuie să publice, odată cu metodologiile, modelele și principalele ipoteze de rating, orientări care să explice ipotezele, parametrii, limitele și incertitudinile referitoare la modelele și metodologiile de

stabilire a ratingurilor utilizate în ratingurile de credit, inclusiv scenariile de simulare de criză întocmite de agenție atunci când stabilește ratingurile, informații privind ratingul de credit referitoare la analiza fluxurilor de trezorerie pe care a realizat-o sau pe care se bazează, precum și, dacă este cazul, indicații privind eventuale modificări ale ratingului de credit care se așteaptă să intervină. Aceste orientări trebuie să fie clare și ușor de înțeles.”;

(d) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. Agenția de rating de credit informează entitatea a căreia îi acordă ratingul în timpul orelor de lucru ale entității a căreia i se acordă ratingul și cu cel puțin o zi lucrătoare întregă înainte de publicarea acestuia sau a perspectivelor de rating. Aceste informații trebuie să includă principalele considerente pe care se bazează ratingul sau perspectiva de rating, astfel încât entitatea în cauză să aibă posibilitatea de a semnaliza agenției de rating de credit orice fel de erori materiale.”;

(e) la punctul 4, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„4. O agenție de rating de credit indică în mod clar și vizibil, în momentul publicării unor ratinguri de credit sau a unor perspective de rating, toate atribuțiile și limitările ratingului de credit sau ale perspectivei de rating. În special, agenția de rating de credit indică în mod vizibil, în momentul publicării unui rating sau a unei perspective de rating, dacă apreciază drept satisfăcătoare calitatea informațiilor disponibile cu privire la entitatea a căreia i se acordă ratingul și în ce măsură a verificat informațiile care i-au fost furnizate de această entitate sau de o parte terță legată de aceasta. Dacă un rating de credit sau o perspectivă de rating se referă la un tip de entitate sau de instrument financiar pentru care datele istorice sunt limitate, agenția de rating de credit menționează în mod clar și vizibil limitările ratingului respectiv;”;

(f) la punctul 5, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„5. Atunci când publică un rating de credit sau o perspectivă de rating, agenția de rating de credit explică, în comunicatul de presă sau în rapoarte, principalele elemente care se află la baza acestui rating de credit sau a perspectivei de rating.”;

(g) se adaugă următorul punct 6:

„6. Agenția de rating de credit publică permanent pe site-ul său internet informații despre toate entitățile sau instrumentele de datorie care îi sunt înaintate pentru evaluare inițială sau rating preliminar. Această publicare se face indiferent dacă emitenții încheie sau nu cu agenția de rating de credit un contract pentru un rating final.”;

(5) se elimină punctele 3 și 4 din secțiunea D partea II ;

(6) în secțiunea D se adaugă următoarea parte III:

„III. *Obligații suplimentare referitoare la ratingurile suverane*

1. În cazul în care o agenție de rating de credit publică un rating suveran sau o perspectivă de rating aferentă, ratingul sau perspectiva de rating trebuie să fie însoțite de un raport de cercetare detaliat în care se explică toate ipotezele, toți parametrii, toate limitele și toate incertitudinile, precum și orice alt element luat în considerare la stabilirea ratingului sau a perspectivei de rating respective. Raportul respectiv trebuie să fie clar și ușor de înțeles.

2. Un raport de cercetare care însoțește o modificare față de ratingul suveran anterior sau de perspectiva de rating aferentă trebuie să includă următoarele elemente:

- (a) o evaluare detaliată a modificărilor ipotezei cantitative care să justifice motivele modificării ratingului și ponderea relativă a acesteia. Evaluarea detaliată trebuie să includă o descriere a următoarelor elemente: venitul pe cap de locuitor, creșterea PIB, inflația, echilibrul financiar, balanța externă, datoria externă, un indicator al dezvoltării economice, un indicator al riscului de incapacitate de plată și orice alt factor relevant luat în considerare. Aceasta trebuie completată cu ponderea relativă a fiecărui factor;
- (b) o evaluare detaliată a modificărilor ipotezei calitative care să justifice motivele modificării ratingului și ponderea relativă a acesteia;
- (c) o descriere detaliată a riscurilor, limitelor și incertitudinilor legate de modificarea ratingului; și
- (d) un rezumat al proceselor-verbale ale reuniunilor comitetului de rating care a decis modificarea ratingului.

3. În cazul în care acordă ratinguri suverane sau perspective de rating aferente, o agenție de rating de credit publică aceste ratinguri sau perspective de rating numai după încheierea activității în locurile de tranzacționare stabilite în Uniune și cu cel puțin o oră înainte de deschiderea acestora. Punctul 3 din secțiunea D partea I rămâne neschimbat.”;

(7) în secțiunea E, partea I se modifică după cum urmează:

(a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. politica agenției de rating cu privire la publicarea ratingurilor de credit și la alte comunicări legate de acestea, inclusiv persepectivele de rating;”;

(b) punctul 6 se înlocuiește cu următorul text:

„6. orice modificare semnificativă a sistemelor, resurselor și procedurilor sale;

(8) în secțiunea E partea II punctul 2, primul paragraf se modifică după cum urmează:

(a) punctul (a) se înlocuiește cu următorul text:

„(a) o listă a comisioanelor percepute fiecărui client pentru ratinguri individuale și pentru orice fel de servicii auxiliare;”

(b) se adaugă următoarea literă (aa):

„(aa) politica sa de prețuri, inclusiv structura comisioanelor și criteriile de stabilire a prețurilor în ceea ce privește ratingurile pentru diferite clase de active;”;

(9) în secțiunea E, partea III se modifică după cum urmează:

(a) punctul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„3. statistici referitoare la repartizarea angajaților pentru acordarea de noi ratinguri de credit, pentru revizuirea de ratinguri de credit, pentru evaluarea metodologiilor sau a modelelor și pentru activitățile de conducere a agenției, și la alocarea personalului pentru activitățile de rating cu privire la diferitele clase de active (ratinguri de companii, ratingurile de instrumente financiare structurate, ratingurile suverane);”;

(b) punctul 7 se înlocuiește cu următorul text:

„7. informații de natură financiară cu privire la veniturile agenției de rating de credit, inclusiv cifra de afaceri totală, împărțite în comisioane percepute pentru activitățile de rating și serviciile auxiliare, împreună cu o descriere completă a fiecăruia, inclusiv veniturile obținute din serviciile auxiliare furnizate clienților serviciilor de rating, și repartizarea comisioanelor în funcție de diferitele clase de active cărora li s-au acordat ratinguri. Informațiile privind cifra de afaceri totală cuprind de asemenea o repartizare geografică a cifrei de afaceri respective în venituri generate în cadrul Uniunii și la nivel mondial;”.

ANEXA II

În anexa II la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009, la punctul 1, „Comunitate” se înlocuiește cu „Uniune”.

ANEXA III

Anexa III la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

(1) partea I se modifică după cum urmează:

(a) punctele 19, 20 și 21 se înlocuiesc cu următorul text:

„19. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 1 din anexa I secțiunea B, dacă nu identifică, nu elimină sau nu gestionează și nu divulgă în mod clar sau vizibil orice conflict de interese existent sau potențial care ar putea influența analizele sau opiniile analiștilor săi de rating, ale angajaților săi sau ale oricăror alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul agenției de rating de credit și care sunt implicate în mod direct în acordarea de ratinguri de credit sau ale persoanelor care aprobă aceste ratinguri de credit și perspective de credit.

20. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 primul paragraf din anexa I secțiunea B, dacă acordă un rating de credit sau o perspectivă de credit în oricare dintre situațiile prevăzute la primul paragraf de la punctul respectiv sau, în cazul unui rating de credit existent, nu face public imediat faptul că ratingul de credit sau perspectiva de credit ar putea fi afectate de situațiile respective.

21. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 al doilea paragraf din anexa I secțiunea B, dacă nu analizează imediat dacă există motive pentru modificarea sau retragerea unui rating de credit sau a unei perspective de rating existente.”;

(b) se introduc punctele noi 26a-26f, cu următorul text:

„26a. Agenția de rating de credit care a încheiat un contract cu un emitent sau cu o parte terță legată de acesta pentru acordarea unor ratinguri de credit cu privire la emitent încalcă dispozițiile de la articolul 6b alineatul (1) dacă publică ratinguri de credit în privința acestui emitent pentru o perioadă mai mare de trei ani.

26b. Agenția de rating de credit care a încheiat un contract cu un emitent sau cu o parte terță legată de acesta pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la instrumentele de datorie ale emitentului încalcă dispozițiile de la articolul 6b alineatul (2) dacă publică ratinguri de credit pentru cel puțin zece instrumente de datorie ale aceluiași emitent în cursul unei perioade mai mari de 12 luni sau publică ratinguri de credit cu privire la instrumentele de datorie ale emitentului pentru o perioadă mai mare de trei ani.

26c. Agenția de rating de credit care a încheiat un contract cu un emitent împreună cu cel puțin încă o agenție de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 6b alineatul (3) dacă se află într-o relație contractuală cu emitentul pentru o perioadă mai mare de șase ani.

26d. Agenția de rating de credit care a încheiat un contract cu un emitent sau cu o parte terță legată de acesta pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la emitent sau la instrumentele de datorie ale emitentului încalcă dispozițiile de la articolul 6b alineatul (4) dacă nu respectă interdicția de a publica ratinguri de credit cu privire la emitent sau la instrumentele de datorie ale acestuia timp de patru ani începând cu sfârșitul perioadei maxime de durată a relației contractuale menționate la articolul 6b alineatele (1)-(3).

26e. Agenția de rating de credit care a încheiat un contract cu un emitent sau cu o parte terță legată de acesta pentru acordarea unor ratinguri de credit cu privire la emitent sau la instrumentele de datorie ale emitentului încalcă dispozițiile de la articolul 6b alineatul (6) dacă nu pune la dispoziție, la sfârșitul perioadei maxime de durată a relației contractuale cu emitentul sau cu partea terță legată de acesta, un dosar de predare cu informațiile solicitate de care are nevoie agenția de rating de credit viitoare, cu care emitentul sau partea terță legată de acesta a încheiat un contract pentru acordarea de ratinguri de credit cu privire la emitentul respectiv sau la instrumentele sale de datorie.

”;

- (c) punctul 33 se înlocuiește cu următorul text:

„Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 2 din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că persoanele menționate la punctul 1 din secțiunea respectivă nu participă la stabilirea unui rating de credit sau a unei perspective de rating și nici nu își exercită în alt fel influența în acest scop, după cum se precizează la punctul 2 din secțiunea respectivă.”;

- (d) punctul 36 se înlocuiește cu următorul text:

„36. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 7 din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că persoanele menționate la punctul 1 din secțiunea respectivă nu ocupă o poziție-cheie de conducere în cadrul entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta în primele șase luni de la acordarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating.”;

- (e) punctele 38, 39 și 40 se înlocuiesc cu următorul text:

„38. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 primul paragraf punctul (b) din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că, atunci când furnizează ratinguri de credit nesolicitate, un analist de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de cinci ani.

39. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 primul paragraf punctul (b) punctul (ii) din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că, atunci când furnizează ratinguri de credit nesolicitate, o persoană care aprobă ratinguri de credit nu este implicată în

activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de șapte ani.

40. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 al doilea paragraf din anexa I secțiunea C, dacă nu se asigură că persoana menționată la primul paragraf punctele (a) și (b) de la punctul menționat nu sunt implicate în activități de rating de credit cu privire la entitatea căreia i se acordă ratingul sau la părți terțe legate de aceasta, menționate la punctele respective, pe parcursul unei perioade de doi ani de la încheierea perioadelor prevăzute la punctele respective.”;

(f) punctul 42 se înlocuiește cu următorul text:

„Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (2) dacă nu adoptă, nu instituie sau nu aplică măsuri adecvate pentru a se asigura că ratingurile de credit și perspectivele de rating pe care le acordă se bazează pe o analiză aprofundată a tuturor informațiilor de care dispune și care sunt relevante pentru analiză, conform metodologiilor sale de stabilire a ratingurilor.”;

(g) punctul 46 se înlocuiește cu următorul text:

„Agenția de rating de credit încalcă prima teză de la articolul 8 alineatul (5) primul paragraf dacă nu își monitorizează ratingurile de credit, cu excepția ratingurilor suverane, sau dacă nu își revizuieste, în permanență și cel puțin o dată pe an, nici ratingurile de credit, cu excepția celor suverane, nici metodologiile .”

(h) se introduce următorul punct 46a:

„46a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (5) al doilea paragraf, coroborate cu prima teză de la articolul 8 alineatul (5) primul paragraf dacă nu își monitorizează ratingurile suverane sau nu își revizuieste ratingurile suverane în permanență și cel puțin o dată la șase luni.”;

(i) se introduce următorul punct 49a:

„49a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (7) litera (c), coroborat cu articolul 8 alineatul (6) litera (c), dacă nu modifică un rating de credit atunci când anumite erori intervenite în metodologii sau în aplicarea lor au afectat stabilirea respectivului rating de credit.”;

(2) partea II se modifică după cum urmează:

(a) se introduc următoarele puncte 3a și 3b:

„3a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (5a) al doilea paragraf dacă nu notifică AEVMP cu privire la schimbările pe care preconizează că le va aduce metodologiilor, modelelor sau ipotezelor principale de rating ori cu privire la noile metodologii, modele sau ipoteze principale.

3b. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (7) litera (a) dacă nu notifică AEVMP cu privire la erorile identificate în metodologiile lor sau în aplicarea acestora.”;

(b) se introduce următorul punct 4a:

„4a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 11a alineatul (1) dacă nu pune la dispoziție informațiile cerute sau nu furnizează informațiile respective în formatul corespunzător, după cum se menționează la alineatul respectiv.”;

(3) partea III se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul punct 3a:

„3a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (5a) primul paragraf dacă nu publică pe site-ul său internet modificările propuse la metodologii, modele sau ipotezele principale de rating ori noile metodologii, modele sau ipoteze principale de rating propuse, împreună cu o explicație detaliată a motivelor pe care s-au bazat modificările propuse și a implicațiilor acestora.”;

(b) se introduc următoarele puncte 4a, 4b și 4c:

„4a. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (6) litera (aa) dacă, în cazul în care intenționează să utilizeze metodologii noi, nu publică imediat, pe site-ul său internet, noile metodologii, împreună cu o explicație detaliată a acestora.

4b. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (7) litera (a) dacă nu notifică erorile identificate în metodologiile lor sau în aplicarea acestora entităților cărora li s-a acordat un rating și care sunt afectate de aceste erori.”;

4c. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 8 alineatul (7) litera (b) dacă nu publică, pe site-ul său internet, erorile identificate în metodologiile lor sau în aplicarea acestora.”;

(c) punctele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„6. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 10 alineatul (2), coroborat cu anexa I secțiunea D partea I punctul 1 sau 2, punctul 2a, punctul 4 primul paragraf ori punctul 5 sau 6, sau cu anexa I secțiunea D partea II sau III dacă nu furnizează informațiile astfel cum se prevede în dispozițiile respective atunci când prezintă un rating de credit sau o perspectivă de credit.

7. Agenția de rating de credit încalcă dispozițiile de la articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 din anexa I secțiunea D partea I dacă nu informează entitatea căreia îi acordă un rating în timpul orelor de lucru ale entității căreia i se acordă ratingul și cu cel puțin o zi lucrătoare înainte de publicarea ratingului de credit sau a perspectivei de rating.